

คู่มือมือของสิทธิเสรีภาพ

เล่ม ๑ เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ
การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนถึงตาย
เล่าโดย สุนี ไชยรส

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)

คู่มือแม่มือองสัทธเสวีรภาพ

เล่ม ๑ เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ
การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนถึงตาย

เล่าโดย สุนิ ไชยรส

ISBN 978 - 974 - 94774 - 6 - 5

ผู้แปล สุนัน ไชยรส

ผู้วาด ดรรชนี วันบ่สง

ที่ปรึกษา จินตนา ณ ระนอง

ร่วมตีพิมพ์และประสานงาน นภัทร์ รัชตะวรรณ

รูปเล่ม ผลิตขึ้นมา ๓๐๐๐ เล่ม

จัดทำโดย กลุ่มงานประสานงานเครือข่าย
สำนักส่งเสริมและประสานงานเครือข่าย
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จัดพิมพ์โดย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔๒๒ ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๑๙ ๒๙๘๒
โทรสาร ๐ ๒๒๑๙ ๒๙๘๓
สายด่วน ๑๓๙๗
E-mail : nmr.nhrc.or.th

จำนวนพิมพ์ ๒,๕๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ บริษัท เอส.พี.อี. การพิมพ์ จำกัด
๘๘/๒ หมู่ ๑ ต.บางไผ่ อ.บึงฉลือ จ.นนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๔๙ ๘๒๘๐ ๘๑

“จากผู้เล่า”

จากประสบการณ์ ๖ ปี ในการทำหน้าที่ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้รู้เรื่องราวของผู้คนที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมีการกระทำที่ไม่เป็นธรรม ที่แสนลำเค็ญ เจ็บด้วยน้ำตาของผู้คนตัวเล็กๆ จำนวนมาก

แม้จะลำบากยุ่งยากแค่ไหนก็ตาม เพราะตลอดเวลานี้ต้องพยายามต่อสู้คดีพิพาทกับ ปกป้องสิทธิเสรีภาพของชน มีบ้างที่ได้รับแรงกดดัน

มาจากเครือข่ายพันธมิตรต่างๆ แม้จะคาดเดาได้ว่าผลการมาร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) แต่ทำไมได้ขุดคุ้ยเรื่องราวของคนที่คนอื่นช่วยเหลือ

ทุกกรณีตัวอย่างนี้ ผู้เล่าได้สัมผัสเรื่องราว และมีโอกาสตรวจสอบดำเนินการแก้ไขปัญหาล่วงหน้าเลยจริง ๆ จัง ๆ มีภาพประกอบที่ใจ และอยากจะได้เล่าให้ผู้คนตัวเล็กๆ ในสังคม ทั้งหญิงชาย ทุกวัย ได้รู้บ้างด้วย กรณีส่วนใหญ่มีการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบผลการละเมิดสิทธิมนุษยชน และกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหารวมทั้งข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ซึ่งถ้าผู้อ่านประสงค์จะศึกษาในละเอียดขึ้นก็สามารถติดต่อถามอ่านเพิ่มเติมได้

ขอขอบคุณผู้ร่วมคิด ร่วมปรึกษา และประสานงานการจัดทำหนังสือเล่มนี้ทุกท่าน รวมทั้งผู้เขียนภาพประกอบ และจัดรูปเล่มที่ช่วยให้น้ำหนักอ่านง่ายขึ้น ถ้ามีข้อบกพร่องประการใด ผู้เล่าขออภัยรับคำแนะนำด้วยความจริงใจ

สุนี ไชยรส
๗ สิงหาคม ๒๕๕๐

สารบัญ

เรื่องที่ ๑.....๓๗

สัปดาห์ไทยเชิดชูแม่
แม่ดีเด่นทำนุถนอมลูกหลาน

เรื่องที่ ๒.....๑๓๓

“ฝากปลาเยาว์ไว้กับแม่มา”
เมื่อเจ้าคนหน้าที่รัฐโอรสเฒ่ากักใจ

เรื่องที่ ๓.....๑๓๗

เมื่อเจ้าอายุ ๑๓ มีลูก
นำเอเลี่ยนมาเป็นลูกบุญธรรมจนทำนุ

เรื่องที่ ๔.....๒๒๓

นักศึกษาดอนฉบับ
กิจกรรมจากลูกนลาทียบรณธเมล์

เรื่องที่ ๕.....๒๒๙

นักศึกษานิวรัฐถูกพบว่าแม่แม่ไม้อัยการ
การล่าสัตว์เพื่อเกียรติยศที่เชื่อเสีย

เรื่องที่ ๖.....๓๓๕

เซนต์เฮลีย์ ไซเบอร์โนวที่อำรวจชอม

เรื่องที่ ๗.....๓๓๙

สาวประเภทกลองลูกหลานทำนุ
ไม่รับ แม่ระบุว่าเป็นโรคจิต

เรื่องที่ ๘.....๔๔๓

ลูกนลาเอกเขาที่เดินไปจันอรเอนท์

เรื่องที่ ๙.....๔๔๗

อบต. ชุบลอกน้อยกินที่ชาวบ้าน
ทะเลบอติณภอวินสวณชาวบ้าน

เรื่องที่ ๑๐.....๕๕๑

บอกแล้ว
ไม่ใช่ที่สาธารณะก็ไม่เชื่อ
ใครจะจ่ายค่าเสียหาย ๑ ล้านบาท

เรื่องที่ ๑๑.....๕๕๙

เป็นแทนนำลิตัวลนภานพราน
โดนข้อหาลักขืนน้ำ

เรื่องที่ ๑๒.....๖๒๓

อยู่ก่อนนี้มาตัว
แต่ลือลือลือมาก
เรื่องทุกๆแล้วมีแต่ดักเอา
หรือโทษปรับนับถือแล้ว?

เรื่องที่ ๑๓.....๖๒๗

บ้านอยู่ก่อนโรรวานตัวตัวย้าย
โรรวานทำลือลือลือมาลือลือลือ

เรื่องที่ ๑๔.....๗๑๑

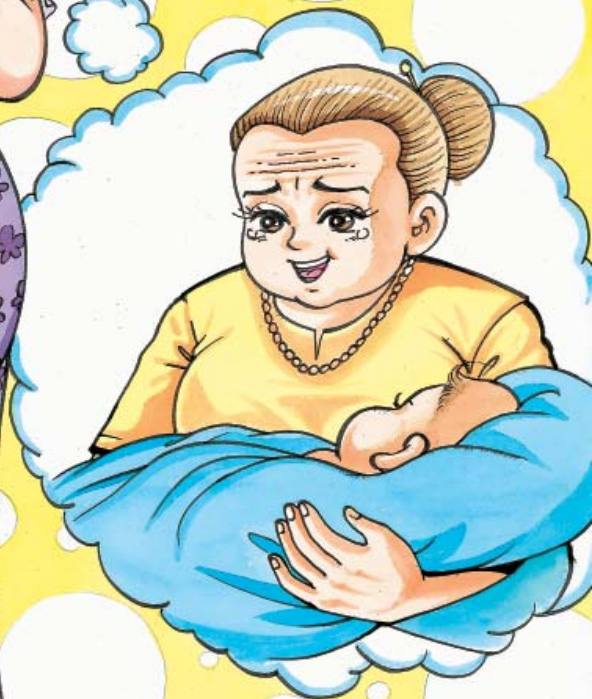
ลูกลือลือบ้านเช่นกัน
แม่เอาใจชอบบ้านลือลือลือลือลือ

เรื่องที่ ๑๕.....๗๗๗

ตายแล้วลูกเลี้ยงเอนประกัน
ทำที่ทำที่ ชกส. เชื้อลวน:

เรื่องที่ ๑๖.....๘๒๓

ตายจากการทำนุ
เมื่อคนงานตัวตัวตัว
(กอรกุนเอนภาน)

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนตัวตาย

วันรุ่งขึ้น นวนนำเรียกคนทำออร์ ๕ คน ร่วมกับคนงานอีก ๓๐ คน บอกว่าบริษัทมีออร์เตอร์ลี้ภัยลิดลลล ๙๐ เลิกจ้างกลุ่มนี้ทั้งหมด รู้ต่อมาว่าคนทำออร์อีก ๕ คนที่เป็นลูกจ้างบริษัทรับเหมาร่วมก็ถูกให้ออกเช่นกัน บาดคนมีลูกมาแล้วคนหนึ่ง บาดคนเค็รเริ่มจะทำออร์ยังไม่ทันแล้วนายจ้างก็มี ทำ ๑๐ คนนี้ทำงานมาแล้ว ๕-๑๐ ปี

น้อยและเพื่อน ๆ ที่อัครทำออร์พากันร้องไห้ ไม่รู้จะทำอย่างไรดี นายจ้างบอกว่าจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายมา แต่เมื่อบ้านออร์เช่าข้าวออร์ซื้อ ถ้าเช่าไม่มีรายได้ ก็ดรอกรกลับไปอยู่บ้าน เพื่อประนัยอทุกบาททุกสตางค์ สามีจะได้อกลับไปอยู่นอกหักคนงานได้ในฐานะเป็นโสด ไม่มีครอบครัว

ส่นภาพบรรรานพาวกเช่าอ ๑๐ คนมาร้องเรียนที่ กสม. วันนั้นเป็นวันล้มรนาปัญหบบรรรานพออี่ ทุกคนอ่าละเพื่อนใจกับบรรรานนบิวที่อัครดรร์กกลุ่มนี้อย่างมาก

เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

กมล. เชิญนายจ้างมาเจรจาเพื่อไกล่เกลี่ยให้นายจ้างรับกลับ
เข้าทำงาน และขอให้เจ้าหน้าที่สวัสดิการคุ้มครองแรงงาน ดำเนินการ
สั่งการให้นายจ้างรับคนทำอกรกลับเข้าทำงาน

ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๕๑ น้ามเล็กจ้างลูกจ้าง
หญิงมีครรภ์ กระทำร้ายต่อเปลี่ยนแปลงงานในอัตราที่ไม่เหมาะสม ต่อให้
ลาคลอด ๙๐ วัน และกอรทุกประการสั่งคุมต่อจ่ายค่าทำคลอด
จ่ายค่าจ้างไว้ในช่วงลาคลอด ...

รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็คุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ในมาตรา ๓๐ น้ามการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมเพราะเหตุ

แห่งความแตกต่างทางเพศ ... และ
ยังมีการบัญญัติไว้ในหมวดหก
นโยบายที่พื้นฐานแห่งรัฐ
ให้ดูแลแรงงานหญิงมีครรภ์
และเด็กในดีอีกด้วย

...แต่ท่านายจ้างก็ไม่ยอมรับ
กลับเข้าทำงาน อารแต่อย่าง
คำสั่งซื้อลดลด ทั้งที่ไม่ได้ปิด
กิจการทั้งหมด ยังดำเนินการ
ผลิตโดยมีคนงานเหลืออีก
เกือบ ๓๐๐ คน จึงไม่น่าจะเลิกจ้าง
คนทำอกร

เจ้าหน้าที่ฯ ออกระทรว
แรงงานนี้บอกว่า บริษัทอกร
เลิกจ้างคนทำอกรได้ ถ้ามิใช่เลิกจ้าง
เพราะเหตุว่าทำอกร แต่เป็น

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

เพราะเหตุอื่นตามที่อ้างว่าการผลิตตลอด และเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจสั่งการให้รับกลับเข้าทำงานได้ นอกจากให้จ่ายค่าชดเชยตามกฎหมาย และลูกจ้างสามารถไปใช้สิทธิการศาล

น้อยและคนทำอกรทุกคนยืนยันว่า ไม่ต้องการค่าชดเชย ต้องการกลับเข้าทำงาน พวกเขารอต้องการมีงานทำต่อไป

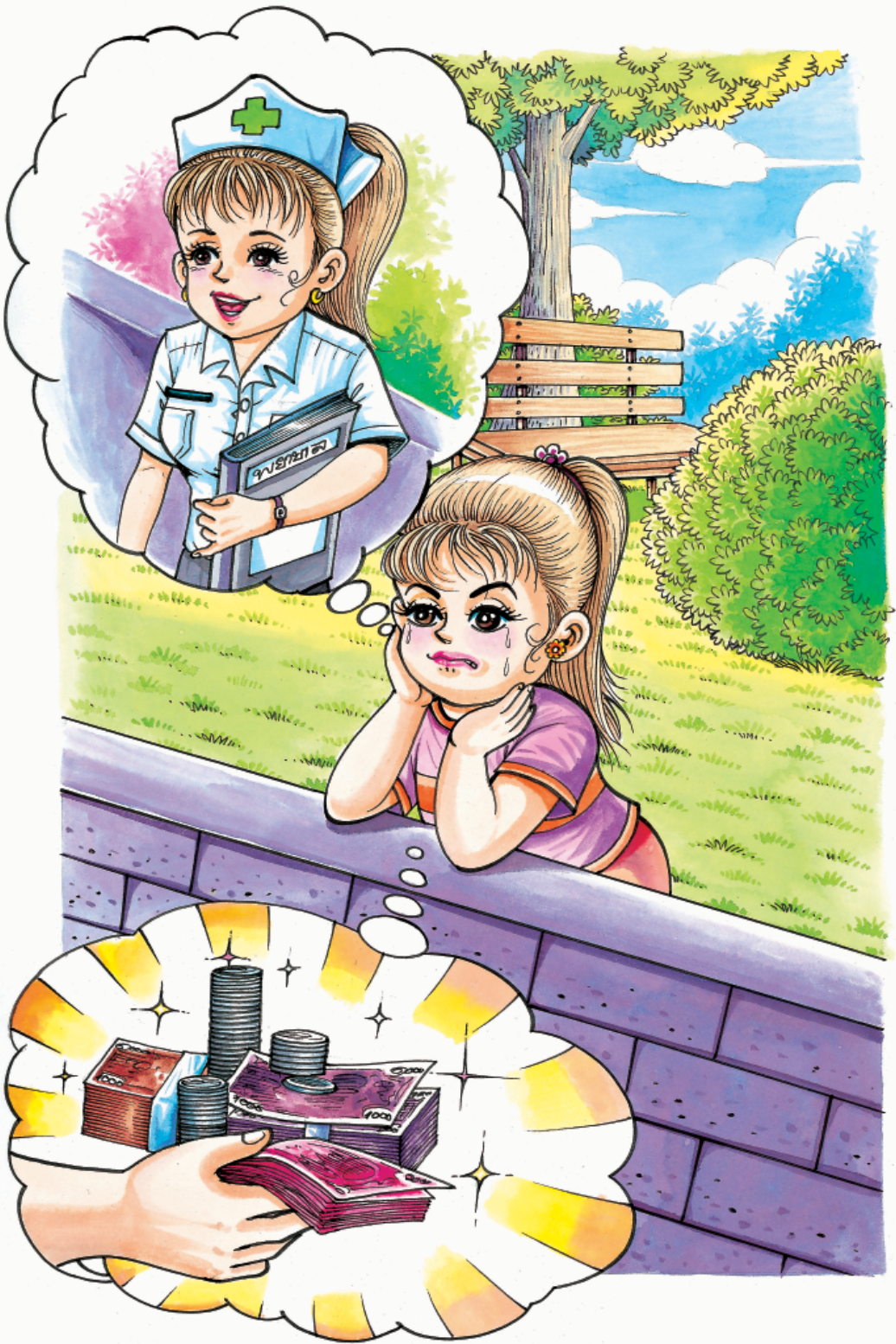
กสม. เห็นว่า เป็นปัญหาเร่งด่วน ต้องการให้สังคมและผู้เกี่ยวข้องอกรทุกฝ่ายได้เห็นปัญหาที่กฎหมายไม่สามารถมีผลบังคับใช้ได้ จึงจัดสัมมนาเชิญ ส.ส. ส.ว. นโยบิ นักวิชาการ และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องอกรกับการดูแลเด็ก ผู้หญิง บรรรงาน องค์กรพัฒนาเอกชน

และสื่อมวลชนมาหารือเพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน

ทุกคนเห็นว่า เป็นการตีความกฎหมายที่ไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่ผู้คุ้มครองคนทำอกร เนื่องจากหากไม่จัดขึ้นปิดกิจการทั้งหมด จะมีการผลิตตลอด ก็ต้องเลือกปลดบรรรงานส่วนอื่นมิเช่นนั้นจะเปิดชอโรโนวให้นายจ้างเลิกจ้างคนทำอกรได้เสมอ เพราะนายจ้างจำนวนไม่น้อยไม่ยอมกรรับภาระการดูแลคนทำอกร และการใช้สิทธิการศาลเป็นเรื่อที่เย็ดเยื่อหลายปี และม่ได้ให้จ่ายสูง เป็นภาระอ่าบรรรงาน

เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

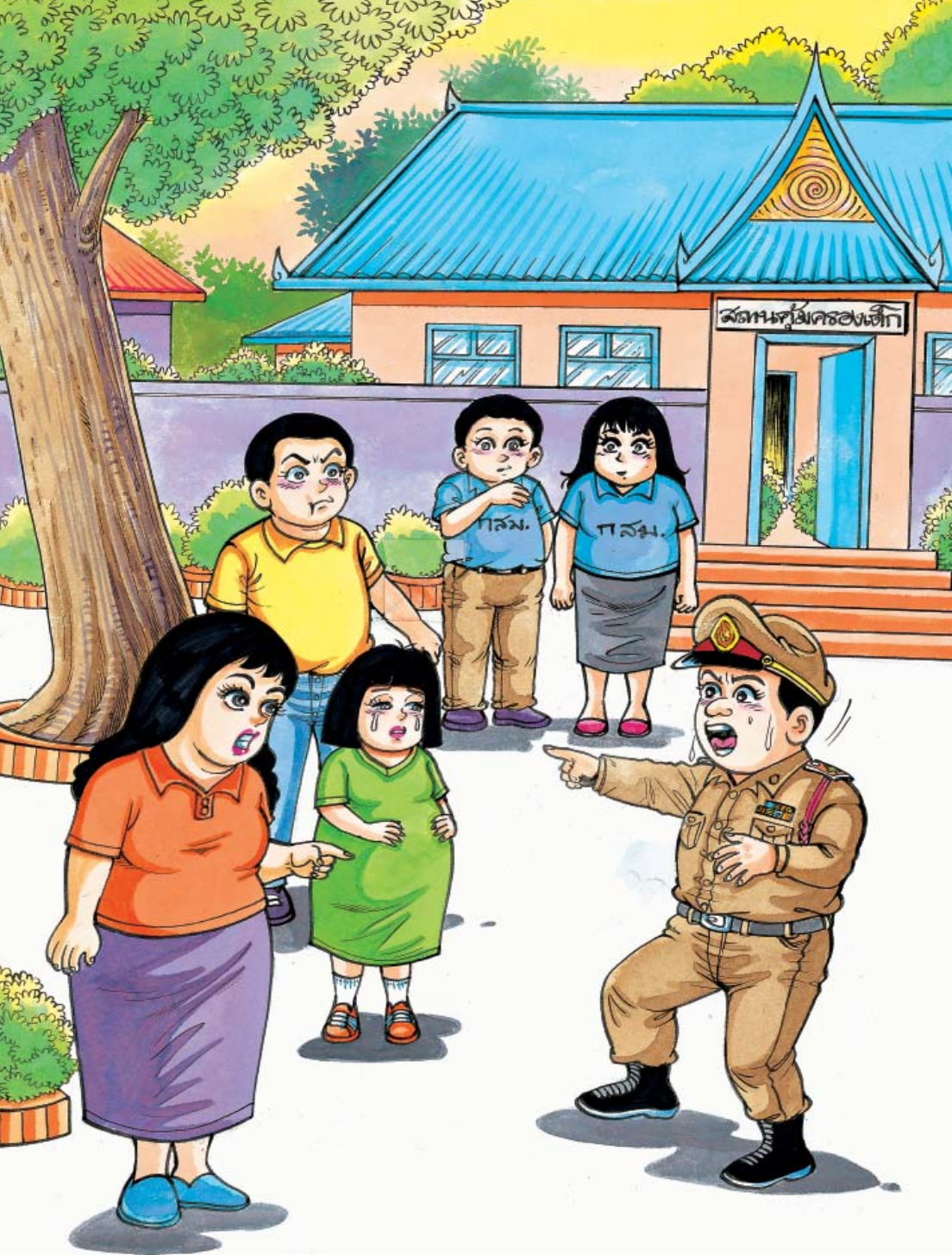
พอเงินที่เหลืออยู่ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เบิกเงินที่เหลือไปจนหมด และยื่นร้องการไว้

แต่ทำไมไม่มีใครรับผิดชอบชดใช้เงินในเถ้ากำพร้า แม้ต่อมา เปลี่ยนแปลงเป็นกรมฉันทคุ้มครองเด็กและเยาวชน ทุกคนทุกคนช่วย บอกให้เถ้ากำพร้าไปฟ้องศาลเอง ลุงที่ขวยไปเที่ยวมาติดต้ามผล จากการรื้อรทุกทุกขหลายหน่วยงานก็ไม่เป็นผล ความยากลำบากเรื้อร ค่าใช้จ่ายในการเรียนพอเจียบกั้นหนักขึ้นทุกวัน เจียบเป็นเถ้ากำและ อย่านเรียน ลุงกับป้าและเจียบก็ช่วยกันประะหยัดแต่มาที่ ผ่านไป ๕ ปี จนเถ้ากำลัรเรียนพยาบาลปริญญา ซึ่งมีปัญญาค่าใช้จ่ายสูงมาก ลุงกับป้าต้องไปกู้หนี้ยืมสินมาเป็นค่าเทอมให้

สุดท้ายลุงจึงไปปรึกษาเพื่อนที่สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค ปทุมธานี จึงได้จนมาร้องเรียนที่ กรม.

ชัดเจนว่ามีการละเมิดสิทธิเถ้ากำ และการที่หน่วยงานไม่รับผิดชอบ ทั้งที่เป็นความบกพร่องพอเจ้าหน้าที่และหน่วยงานเอง จึงยิ่ง เป็นการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อเถ้ากำ ถ้าไม่มีลุงกับป้าคอยดูแลเช่นนี้ เจียบอาจไม่มีโอกาสได้เรียนจนจบปริญญา

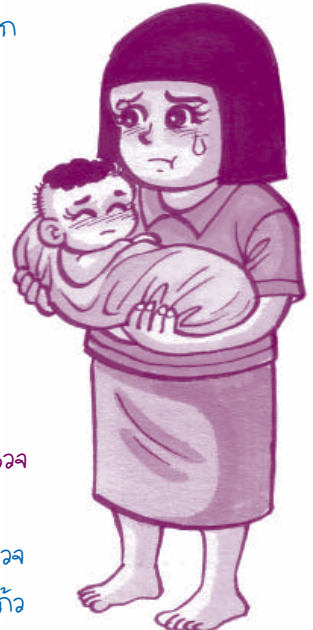
เมื่อเด็กอายุ ๑๓ มีลูก พ่อเลี้ยงที่มักมุดุขกรรมจนท้อ

แก้วถูกแม่ยกให้เป็นลูกบุญธรรมของครอบครัวจก
กินข้าว๒๒ต่อเป็นนทกรก ซึ่งพ่อบุญธรรมรัก
๒๒ละเลี้ยงดูดูแลด้วยดี ๒๒ทำอะไรบุญธรรมตาย
๒๒บุญธรรมจึง๒๒อรวานใหม่ข้าว๒๒แก้วยัวเล็ก ๆ

๑๗๒แก้วอายุ ๑๒ ปี เธอหนีไปนาลูก
ตำรวจที่เธอรู้จักมาข้าว๒๒เล็ก ๆ ซึ่งย้ายไปอยู่
คนละจังหวัด ซึ่งลูกตำรวจพาแก้วไปแจ้งความ
ที่สถานีตำรวจว่าพ่อเลี้ยงร่วมขืน เธอจึงถูกพา
ไปอยู่สถานคุ้มครองเด็กในจังหวัด

ไม่กี่วัน พ่อเลี้ยงแจ้งความกลับว่า ลูกตำรวจ
เป็นคนลักพาตัวแก้ว๒๒ละเป็นผู้ร่วมขืนแก้ว

วันที่สถานคุ้มครองเด็กพาแก้วไปสถานีตำรวจ
แก้วหายไป ลูกตำรวจถูกถ้าเห็นคนดีซื่อหน้าร่วมขืนแก้ว

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทย์ฮาย

สถานคุ้มครองเด็กรับการพยาบาลบอกว่าแก่วิไปอยู่กับพ่อแม่แล้ว จึงไม่มีการตามหา และไม่ได้ตั้งใจสืบหาข้อมูลอย่างจริงจัง ทั้งที่มีการกล่าวหากันทั้งสองฝ่ายว่าเป็นผู้ฉ้อฉน ทำกินไม่รู้ว่าทั้ง ๒ คน ไม่ใช่พ่อแม่ของแก้ว และตามกฎหมายก็ไม่ใช่แม่บุญธรรม แก้วจึงแล้วพ่อแม่เลี้ยงแม่เลี้ยง ไม่มีอำนาจเป็นผู้ปกครองแก้ว ตำรวจให้สถานคุ้มครองเด็กยื่นเรื่องขอเป็นผู้ปกครอง เพราะเขตอู่กละเมิดอาหารเขต ตำรวจการดูแลทั้งกายและใจอย่างอบอุ่นและปลอดภัย

ระว่านั้น ดิไปอยู่ที่การนำอรุณสำรวจคนเลี้ยง

พ่อแม่เลี้ยงมาร้องเรียน กรม. ให้ช่วยดำเนินคดีกับอรุณสำรวจเมื่อ กรม. รับรู้ว่าแก่วิอยู่กับสถานคุ้มครองเด็กแล้วและคดีดำเนินไปเนศาล จึงไม่ไ้ตรวจสอบต่อ

๑ ปีผ่านไปเมื่อ กรม. ไปติดตามผลอีกครั้ง พบว่าเด็กไม่ไ้อยู่ในสถานคุ้มครองเด็ก และสถานคุ้มครองเด็กแจ้งว่าไม่พบเด็กอีกเลยนั้จากไปอยู่กับพ่อแม่ กรม. จึงร้องใจและแจ้งให้สถานคุ้มครองเด็กการว่า ไม่ใช่พ่อแม่ที่แท้จิวของแก้ว กรม. ร่วมมือกับสถานคุ้มครองเด็กเพื่อตามหาแก้ว พบว่าแก้วทั้งสองและครั้งนี้ชัดเจนว่า พ่อแม่เลี้ยงเป็นพ่อแม่ของแก้วในทำของแก้วโดยมีการตรวจดีเอ็นเอด้วย เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีกับพ่อแม่เลี้ยง

แม่เลี้ยงไปแจ้งความ พ่อแม่เลี้ยงนี้ไป ต่อมาถูกจับตัวมาดำเนินคดี

กฎหมายคุ้มครองเด็ก กำหนดให้ม่มีการดูแลเด็กอย่างจริงจัง สถานคุ้มครองเด็กพยายามชักชวนให้แก้วมาอยู่ด้วย แต่แก้วไม่เคยมีใครเลยในชีวิตของเธอ นอกจากแม่เลี้ยง จึงขออยู่กับแม่เลี้ยงต่อไป

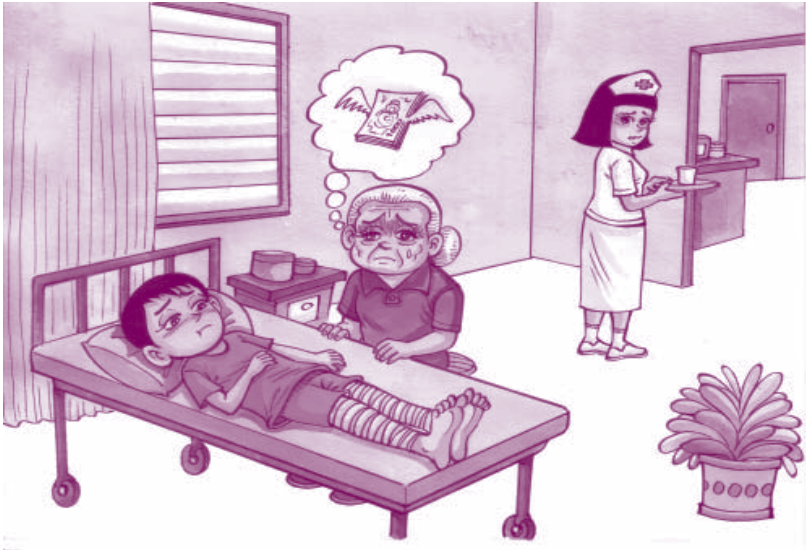

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิณชนตัวตาย

จับพี่ชาย
มาได้ครับ!

มีคนที่แนะนำให้มารื้อรอก กลม. แม่ กลม. ไม่อยากช่วยเรื่องนี้อะ
ศาลได้เพราะคดีนี้หมดอายุความ แต่เธอก็เห็นว่าระเบียบกองทุนประกัน
สังคมมีปัญหาและไม่ใช่เงินธรรมที่ไม่วาง่ายเร็นในได้รู้แต่ยอตามไป
แล้วรับเร็น จีรเชษฐมากรื้อรอกในประกันสังคมช่วยเหลือเด็กมเต็ม
และแก้ปัญหาระเบียบต่างๆ ที่ไม่ใช่เงินธรรมต่อผู้ประกันตน

ประกันสังคมแก้ระเบียบไม่ได้ แต่ก็เห็นใจไปหาเร็นจาก
มูลนิธิมาแจ้งจนครบตามระเบียบแล้ว และรับปากว่าถ้ากำหนดช่วยตัวเองได้
จะพาไปพักที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ซึ่งยังไม่รู้เมื่อใดจะ
พอช่วยตัวเองได้ เพราะตัวอามีกายภาพบ้ำบและตัวอามีคนดูแลใน
ช่วงแรก

ไม่นานก็เจอปัญหาใหญ่กว่านั้น คืออามีรักขาขาอามีประกัน
สังคมหมด นอกโรงพยาบาลอามีก็ไม่มีอะไร และคนแนะนำมาก
กานก็ช่วยตัวเองไม่ได้ แต่พาไปโรงพยาบาลเอกชนใกล้บ้าน ซึ่งก็มี

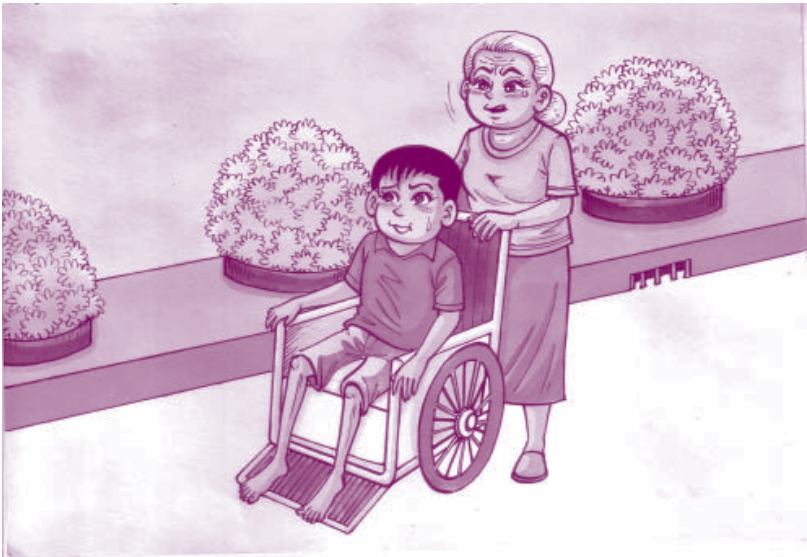

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทอาาย

น้ำใจช่วยเหลือ ๒๒๒ คนจนกิจการค้าหรือใช้เวลาชาน โรงพยาบาลจักรวอไนน์
แม่พาไปพักที่บ้าน ๒๒๒ คนน้ำใจสอนก้านดูแลคนเอนเออเป็อรต้น
ขณะที่แม่ต้องออกไปทำงานเช้า

๒๒๒ แม่ก็ต้องพาไปกลับโรงพยาบาลออกคนเอนเออนั้นอีก
นลาจรอบ เพราะก้านมีอาการหนักที่จำเป็นต้องพบหมออีก สู้ดักย
โรงพยาบาลออกคนเอนเออตรงๆ ว่ารับภาระไม่ไหว แม่มาปรึกษา กลม.
๒๒๒ กลม. ได้ประสานงานกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
(สปสช.) น่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชนไปเยี่ยมก้าน เพื่อ
ช่วยกันหาการแก้ไขปัญา เพราะเวลาคนทำงานมีบัตรประกันสังคม
จะไม่มียัตรากอ ๓๐ บาท สปสช. จัรเร่งรัดทำบัตรากอ ๓๐ บาทไน้

สิ่งที่ กลม. ทำต่อมาคือเชิญกรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ภาครอ
ยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบอดัดมาน้ำใจ อาบว่าทำกา
จะจับใครไม่ไ้ร้ายๆ จัรขอใ้กออรทุกนชดเชยผู้เสียหายในคดีอาญา

ที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรับผิดชอบดูแลอยู่ ช่วยจ่ายเงิน
ตามระเบียบของกองทุนในก้อน ซึ่งโดยทั่วไปถ้าจะได้รับการ
ความช่วยเหลือจากกองทุนผู้เสียหายในคดีอาญา มักจะตัดจ่ายผู้ร้อง
ไว้เสียก่อน

กองทุนผู้เสียหายในคดีอาญา ใช้จ่ายเงินในก้อนประมาณ
แสนกว่าบาท เมื่อบวกกับแม่ที่อดทน ยืน และลูกชายที่มี
อาการแพ้แม่ใส ไม้เท้าแม่ และพยายามทำอันตราย สอนแม่ลูกก้าว
จนระดับของครอบครัวมาได้

กรม. ยึดอำนาจและจับเคลื่อนนโยบายของกองทุนประกัน
สังคมกับขบวนการรณรงค์ต่อต้านการล่าอาชญากรรม
บนพื้นฐานของนโยบายรัฐในการสร้างระบบสวัสดิการสังคมที่ยั่งยืนต่อ
ประชาชนทุกระดับ

กรม. พยายามให้กองทุนประกันสังคมแก้ไขระเบียบที่
ยืดหยุ่นให้กับผู้เดือดร้อน

และพยายามใช้อำนาจให้ได้ประโยชน์สูงสุด ไม้ใช้ในไปอยู่กรณี
หรือเอาศาลเอาเอา เช่นกรณีนี้ แต่ยังไม่บรรลุผล

การแก้ไขที่ยั่งยืนคือ ปรับปรุงกฎหมายประกันสังคม ทำให้
กองทุนประกันสังคมมีการบริหารที่มีส่วนร่วมของคณะกรรมการ
จึงมีระเบียบที่เข้าใจขั้นตอนมากขึ้น

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ผลอยู่ท่ามกลาง เมื่อสารวจลอบในทะเลเบียนราษฎร์ พบมีชื่อสะกด
ใกล้เคียงที่สุดอยู่ในหมู่บ้านแห่งนี้ ในอำเภอเดียวกันกับที่แจ้งไว้
ที่โรงพยาบาล ชื่อ **ฉันท** **สุกาน** จึงมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สถานี
อนามัยใกล้ที่สุดไปพบครอบครัวฉันท

ฉันท **สุกาน** เป็นนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ที่มีชื่อคล้าย
อยู่ในกรุงเทพฯ เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยไปที่บ้านฉันทในอำเภอนั้น
ผล: แจ้งให้ฉันทไปพบที่โรงพยาบาล หมู่บ้านเล็กๆ จึงรู้กันไปทั่ว

พร้อมกับคำอธิบายนั้นจากว่า
ฉันท นักศึกษามิตรคนนั้น
เป็นเด็กใจแตก เป็นแม่
ใจยักษ์ ทำลูกได้ลวด

ครอบครัวตกใจมาก
รับทราบฉันทมาจากกรุงเทพฯ
ฉันทยืนยันว่า ไม่ใช่คนที่
คลอลูก พร้อมกับยืนยันว่า
ว่าเธอลอบอยู่ที่กรุงเทพฯ
ในวันรุ่งขึ้นหลังจากที่
โรงพยาบาลแจ้งว่าพบเด็ก
ฉันทขอให้สารวจถึงบ้าน
เช่นหมอผลพยาบาลยืนยันว่า
จำได้แน่นอนว่าเป็นเธอที่มา
คลอลูก ผล: เชื่อว่าเดินทาง
เข้ากรุงเทพฯ ไม่กี่ชั่วโมงก็ค้น
จึงไม่ยอมที่จะใช้วิธีการสารวจ
ลอบข้อเท็จจริงด้วยการสารวจ

ดีเอ็นเอ แต่ขอตรวจภายในฉันทน์แทน เพราะเขี้ยวผ่านมาไม่กี่วัน
เชื่อว่าตำราวิธีตรวจการคลอดลูก

ฉันทน์ไม่ยอม และกลับไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ โรงพยาบาล
จึงแจ้งความและยื่นคำร้องออกหมายเรียก ขณะที่เธอกำลังรูนุ่ถวาย
กับการใกล้สอบ อาจารย์จัดทัศนศึกษามารั้วเรียนที่ กทม.

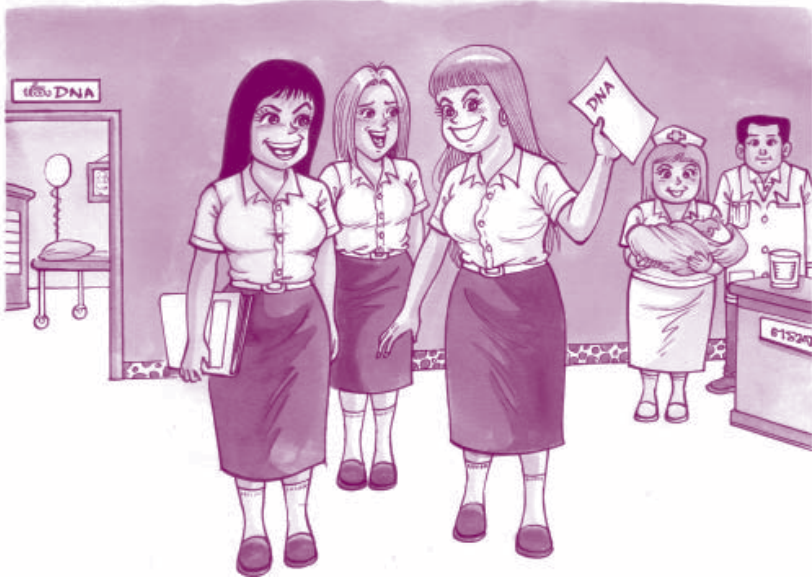
กทม. รับพิจารณาจารย์ที่ใกล้ชิดหลายคน เช่นๆ นักศึกษา
และแม่ หลังจึงประสานกับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ขอให้ช่วย
การตรวจดีเอ็นเอ โดยให้โรงพยาบาลนำเอาเก็บมาเอง ส่วนทาง กทม.

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

จนกระทั่งถูกไป เพื่อให้การตรวจดีเอ็นเอไปร้องไล่ และไม่มีปัญญาโต้แย้ง
ต่อไปอีก

ผลการตรวจดีเอ็นเอปรากฏว่า ไม่ใช่ลูกของธัญญา กระบวนการ
ตามมาและแจ้งความขอตรวจพยานบาลจึงละเมิดต่อเกียรติยศ
ชื่อเสียงขอเธออย่างร้ายแรง และก่อความยุ่งยากไม่เป็นธรรม
กับเธอเป็นเวลาหลายเดือน จนกระทั่งกฎหมายในออกมาใหม่ที่รัดกุม
ก็สมควรแก่การปรับปรุงแก้ไข กทม. จึงทำกรรณการละเมิด
สิทธิมนุษยชน และเชิญโรงพยาบาล และนักศึกษาร่วมตรวจสอบ
มารัชพร้อมกัน

ผู้อำนวยการและพยาบาลขอโรงพยาบาลยัดค้านว่า การตรวจ
ดีเอ็นเอเชื่อไม่ได้ และยืนยันว่าจำธัญญาคนนี้ได้แน่นอน ว่า
เป็นคนที่มาคลอดลูกจริง เมื่อ กทม. อธิบายทั้งหมดเพื่อให้เข้าใจ

สิทธิมนุษยชน โดยชี้แจงว่าฉันยังสามารถใช้สิทธิการศาลต่อไป
เรียด่าเสียขายต่อไปได้

ฉันสู้รอวันนี้ บอกว่าไม่ยอมยกฟ้องศาล เพราะเสียใจมากพอแล้ว
อยากยุติเรื่องทั้งหมดโดยเร็วเพื่อตัดใจสงบให้ได้

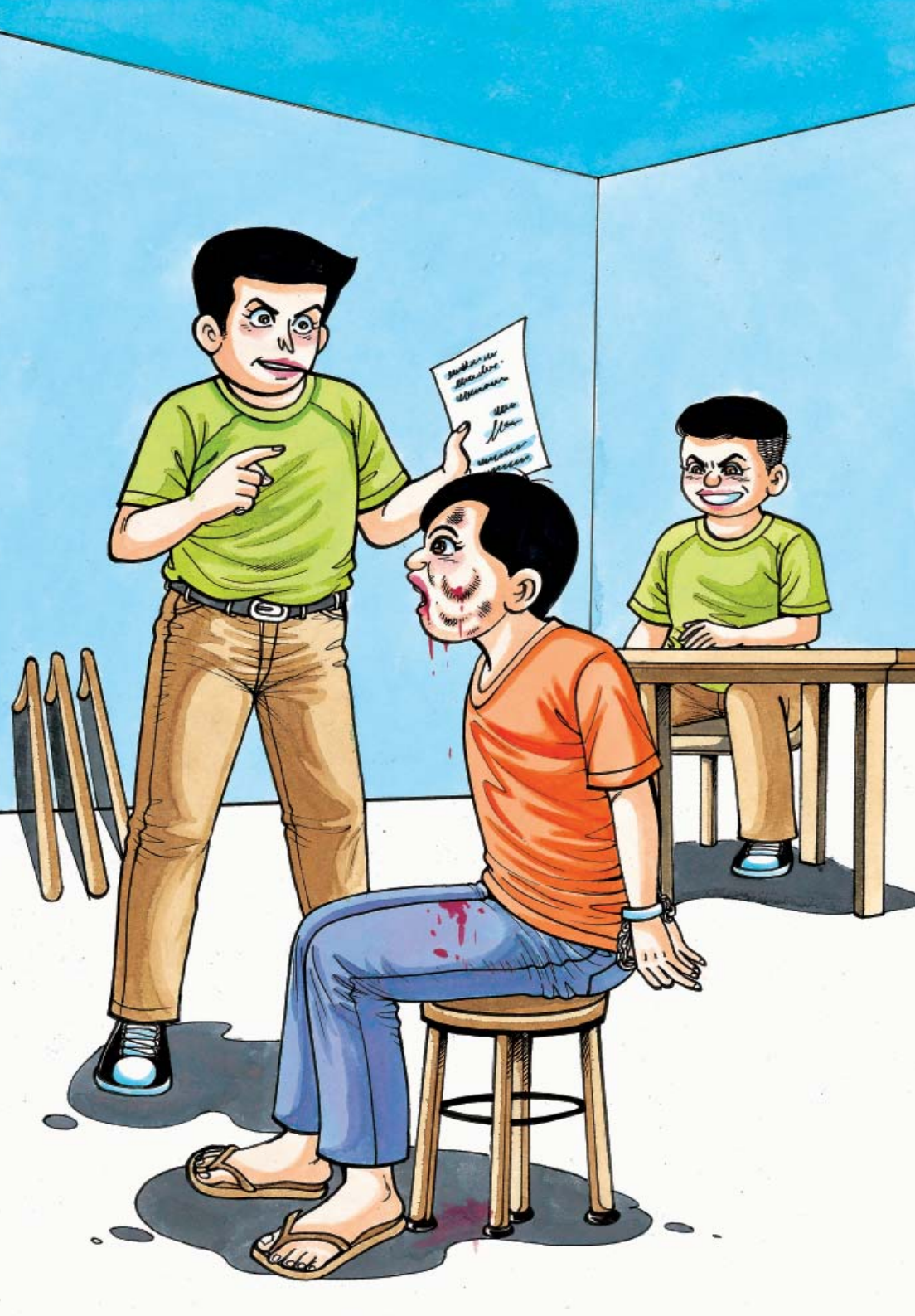
ในที่สุดผู้อำนวยการโรงพยาบาลจรัลสิงห์จึงขอเยี่ยวยา
ความรู้สึกขอชดด้วยการทำงานที่กักขังศาลที่ กรม. โดยขอจ่ายเงิน
ทำขวัญ ๑ แสนบาท และทำฮามมาฮารการที่ กรม. กำหนด คือ
มีประกาศขอชดด้วยเงินในเรื่องที่เกิดขึ้น โดยให้ตีลประกาศ
ที่สถานีอนามัยใกล้บ้านฉัน และทำโรงพยาบาลประจำจังหวัด
เป็นเวลา ๓๐ วัน ซึ่งทำจริงแล้วถือว่าเป็นมาฮารการที่เขามาก

กรณีนี้เป็นตัวอย่างที่สะท้อนความเจ็บปวดของผู้นิติ

ในอนาคตจะอย่างไรในสังคมไทยแต่ก็ใจว่า ควรจะมีมาฮารการ
ดูแลเด็กและผู้นิติที่ก่อเมื่อไม่พร้อมอย่างเปิดเผยและมีจารออก
ดีกว่ากลัดดันในเขตฮอบไปตลอด ฮอบทั้งเด็ก นรีฮกร:ทำ
ทำร้ายเด็กที่ปรากฏเป็นข่าว และกฎหมายก็ไปฮามจับผู้นิติ
ที่ไม่จารออกเหล่านี้ ซึ่งน่าจะไม่ใช่การคลี่คลายปัญหาอย่างแท้จริง

ในบ้านพักฉันมีคนหลายคนที่ช่วยเหลือเป็นจารออกให้เขารคน
นิติหรือนิติที่ก่อเมื่อไม่พร้อม หนบว่า เมื่อมีเด็กแนะนำที่ดี
มีที่นิติในได้ฮกร:ฮกร:ทอน และมีการเลือกร:นอกร:ฟากลูกไว้ก่อน
เมื่อตลอดแล้ว มีนลาฮกร:มารับลูกกลับเมื่อเขาจารออกให้ชีวิตได้
หรือบารรายจำเป็นก็ยกเด็กให้ช่วยเหลือพอแม่บุญธรรมฮอบไป

อาชีพช่าง ช่างโน๊ตที่ตำรวจซ่อม

มีเครื่องราวจำนวนไม่น้อยที่ กลัม. รับตำรวจลอบ
แต่จะเป็นเครื่องที่มีการจับกุมหรือไฟอรั้ออยู่ในศาล

เหตุผลสำคัญที่สุดคือเป็นการรื้อรื้อเรียน
คนละประเด็นกับการพิจารณาตัดสินศาล

เช่น ตำรวจซ่อมผู้ต้องหาให้รับสารภาพ
การไม่มีหมายจับหมายค้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ และกฎหมาย ฯลฯ

ตัวอย่างรายนี้ ชัดเจนว่า มีการซ่อม
ให้รับสารภาพ

เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมโดยอ้างการลอบซื้อยาบ้า ไม่ได้เข้าไป
ที่สถานีตำรวจใกล้ที่สุดตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ในการลอบสวน
ก็ไม่ได้หมายจับหรือหมายค้น หรือผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการลอบสวน

แต่กลับยอมไปเซฟเฮ้าส์ เพื่อสืบสวนลอบสวนขยายผลว่า
มีใครเกี่ยวข้อง หรือให้เข้าไปค้นหาเบาะแสเพิ่มเติม และ
มีการทำร้ายร่างกาย มีบันทึกจากเพื่อนจำเป็นหลักฐานว่ามีการทำร้ายร่างกาย

เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

มีนหลายแห่งเป็นชุมชนไร้รัฐไร้อำนาจ กทม. ทวาย ภูเก็ต ผู้ต่อสู้ฯ จะไม่ได้ ร้องเรียนต่อ กทม.

เรื่องนี้เป็นตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติที่ดีมาก และเป็น การสร้างสวัสดิการแนวทางการคุ้มครองสิทธิชุมชนนุชยชนที่เป็นรูปธรรม เป็นวิธี การคุ้มครองเจ้าหน้าที่เรือนจำด้วย มิเช่นนั้นอาจมีการโหดร้ายได้ว่า เจ้าหน้าที่เรือนจำซ้อมเอา

กทม. เช่น ขณะ สืบสวนตำรวจแห่งชาติ ในมีแนวทางการปฏิบัติ ที่มีประสิทธิภาพ ในการป้องกันคุ้มครองสิทธิชุมชน และปกป้อง ตำรวจดีๆ ไม่ให้มีวามอด้วย

เช่น ไม้ให้มีเซฟเฮาส์ ภายนอกสถานที่ตำรวจ ปฏิบัติ ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะ ขั้นตอนการสอบสวนที่ต่อ อกให้มีญาติหรือผู้ที่อยู่ต่อหน้า ไว้ใจร่วมพิจารณา เพื่อความ โปร่งใส และป้องกันการที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจร้องเรียน

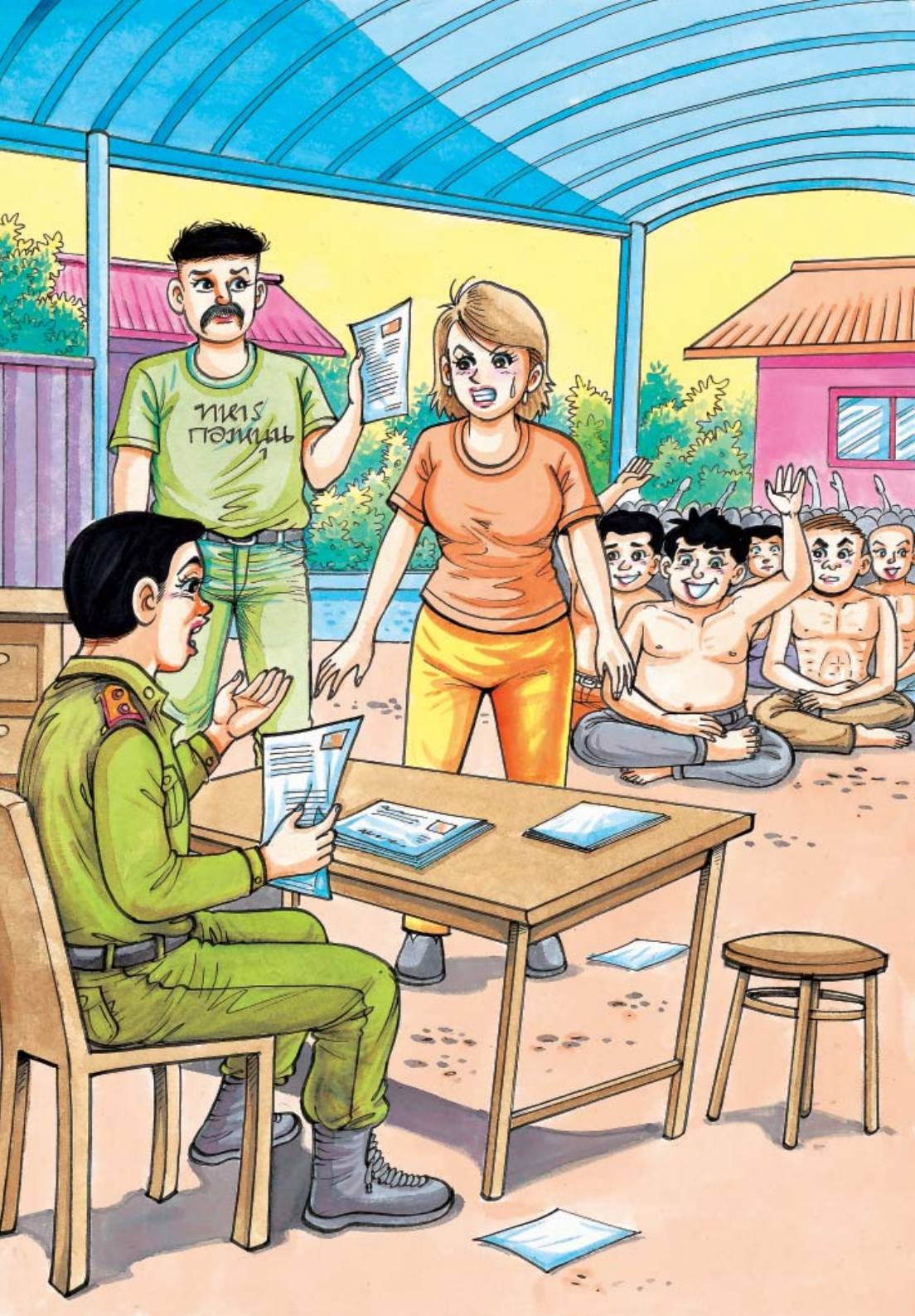
และบันทึกการร้องเรียนและผล ถ้ามี ในการรับตัวแต่ละขั้นตอน

สิทธิร้องเรียนเรื่องตำรวจที่ กทม. ยุ่งยุ่งเป็นอันดับประกายทุกปี

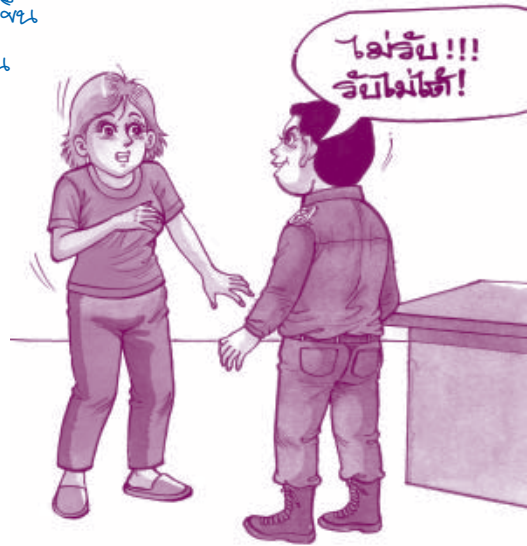
(ได้โคจรจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิชุมชนที่ ๑๘/๒๕๕๖, ๓๕/๒๕๕๖, ๒๔/๒๕๕๗, ๖/๒๕๕๘,๒๔/๒๕๕๙ ฯลฯ)

สาวประเภทสองถูกเกณฑ์ทหาร ไม่รับ แต่ระบุว่า मैंโรดจิต

เดี๋ยวนี มีการแปลเพศเป็นสาว
 ประเภทสองมากขึ้น กล้าแสดงตัวมากขึ้น
 ลัทธิคอมมิวนิสต์ก็ยอมรับมากขึ้นเช่นกัน
 รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อนุญาต
 ไว้ชัดเจนเรื่องการตัดอวัยวะที่กล้าสู้
 เพื่อความเป็นมนุษย์ ตัวอวัยวะที่
 ปฏิเสธอย่างเปิดเผยเป็นธรรมชาติ เพราะเหตุ
 เพื่อความแตกต่างต่างๆ จากอื่น
 ก้าวนั้น เพื่อชาติ ภาษา พศ ๒๕๕๑
 สภาทหารกาย สถานะ: อวัยวะที่
 ฐานะ: การแสดงออกก็ฉันนี้อาจมีความ
 ความเชื่อการศาสนา การศึกษาอบรม
 นี้อาจมีความคิดเห็นการการเมือง...

เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ปัญหาคือออกกฎหมายยังไม่รับรองสิทธิของรากลุ่มคนเหล่านี้ชัดเจน โดยเฉพะ:อย่างอื่นไม่แน่ใจเท่าใดนักนำหน้าผล:การเปลี่ยนแปลงเพศ
แต่ที่หนักกว่านั้นคือการถูกรังแกจากเจ้าหน้าที่ทหาร มีข่าวทำนอง
เอาทั้งนทุกปีเรื่องการตรวจร่างกายสาวประเภทสอง เป็นที่สนุกสนาน

สำหรับกองทหารผล: ลือมวลงชนในบางครั้ง กลับเป็นความเจ็บปวด สำหรับเธอเหล่านั้น ความเจ็บปวดในความรู้สึกที่เธอ เป็น “ผู้หญิง” ที่ถูกรังแก ตรวจร่างกาย ซึ่งในระยะ ปัจจุบันที่มีการรณรงค์ ร่วมกันหลายฝ่าย ทำให้มี การตรวจร่างกายในที่มิดชิด มากขึ้น

แม้จะไม่รับเป็นทหารก็จริง แต่จะถูกรังแกในโรงพยาบาลก็ถือว่า ที่ไม่รับเป็นทหารเพราะว่า “เป็นโรควิด”

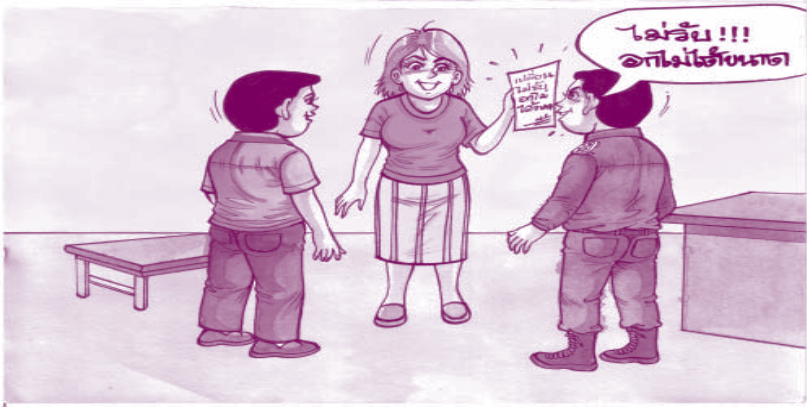
สำคัญที่สุดคือใบที่ระบุว่าเป็นโรควิดหรือบางแห่งก็ระบุอายุเด็ก ที่แปลออกไปบ้าง แต่สิ่งผลกระทบอย่างอื่นที่ร้ายแรงที่สุดคือ การถูกกฎหมายไม่ยอมรับเปลี่ยนแปลงเพศผล:เด็กนำหน้า เมื่อยอมรับ เพศชายสามารถกฎหมาย เวลาไปสมัครงานต้องไม่มีใบผ่านการเกณฑ์ทหาร แล้วใครกล้าจะอยากรับคนเป็นโรควิดทำงาน?

กล่ม. เองก็ร่วมผลักดันโดยจัดการสัมมนาแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นต่อสาธารณะหลายครั้ง รวมทั้งเสนอแนะ:ข้อเสนอแนะวาท ที่เกี่ยวข้องแต่ไม่มีอำนาจสั่งการฯขณะนี้ขอเสนอแนะ:ให้ทางปกครอง

เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ตอนนี้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนถ้อยคำเป็น “ไม่รับเพราะอก
ไม่ได้ขนาด” !

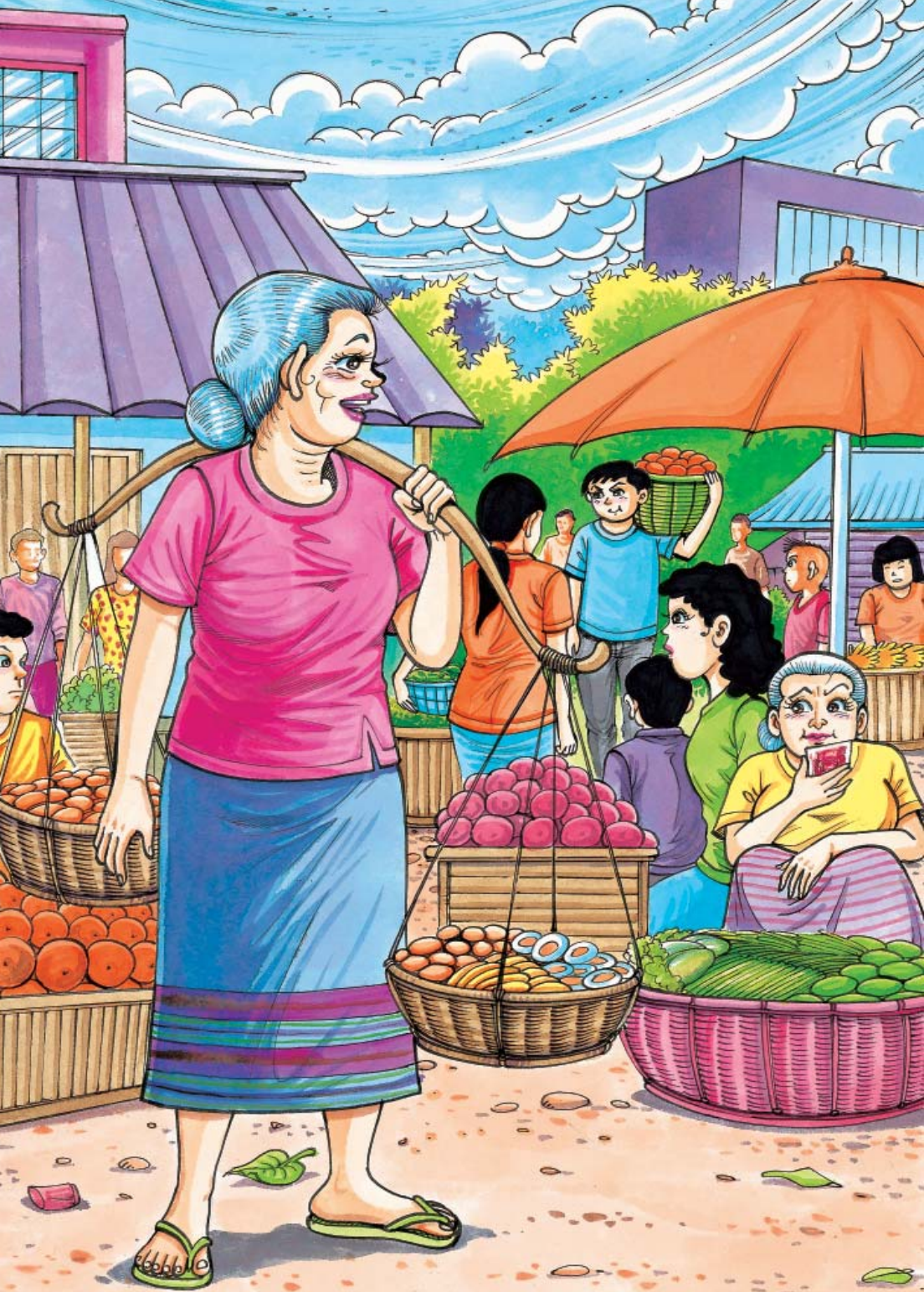
ในการรณรงค์สิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุด
ฉบับร่าง ๒๕๕๐ กสม. ก็เสนอให้บรรดากฎการรับรองสิทธิเท่าเทียมกัน
ฯลฯ ผู้มีความหลากหลายทางเพศ ไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ ด้วย
แม้จะมีการแสดงความสนใจอย่างล้นหลาม แต่ก็ยังมิผ่านการรับรอง
ฯลฯ คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ และสภากรรัฐธรรมนูญ

นี่คือความเป็นจริงของสิทธิมนุษยชน ที่มีลักษณะพลวัต
และต้องเกิดความตระหนักของสังคมร่วมกันไปด้วย จีระบรรลุผลใน
แต่ละประเด็น แต่สุดท้ายถือว่า วันนี้ สังคมไทยเริ่มตระหนักถึงความ
จำเป็นต่อการถูกละเมิดสิทธิของพวกเรา และยอมรับในความ
สามารถของพวกเราเหล่านั้นมากจึ้น

(ตัดต่อจากคำร้องที่ ๖๒๘/๒๕๕๘)

ถูกนลอกเอาที่ดินไม่จํานองเงินกู้

กรณีนี้เริ่มจากผู้รักรายหนึ่ง ไปนลรซื้อและเน้นใจครูบารคน ที่รํากัรบพนักกรารณณาตาร ๖๐ยัมที่ถึนไปจํานองกู้เร็นจากนายทุน เร็นกับนการะบย ๖๖ยบ๖๐ดวามเน้นใจและม่ด่าตอ๖๖ทานโง่หนึถนน้อย

เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

ผ่านไปหลายปี มีกระบวนการสร้างความน่าเชื่อถือ จนมี ชาวบ้านหลายคนให้ยืมที่ดินไปด้วยกัน ทั้งชาวบ้านทั่วไปก็ใจดี ทั้งไม่รู้กฎหมาย เหน้ว่าได้ค่าตอบแทนบ้าง และเชื่อว่าครูและ หน่วยงานขนาดจะไม่มีเบี้ยวสัญญา แต่แล้วกลับไปได้ที่ดินคืนตาม สัญญาสักที ครูก็ไม่ค่อยส่งออกเบี้ยยให้นายทุนเงินกู้ด้วย ชาวบ้าน ซักจะกลัวที่ดินหลุดมือให้นายทุน...พระสงฆ์นักพัฒนาในพื้นที่ จึงพยายามรื้อฟื้น กทม.

กรณีนี้ดูแล้วเป็นสัญญาระหว่างเอกชน และสมยอมกันด้วย
ควรจะไปฟ้องศาลเอา?

แต่เนื่องจากมีชาวบ้านเกี่ยวข้องหลายราย ถ้าไปฟ้องศาลจะมีค่าทนายความ และระยะเวลา ยาวนาน ถ้าที่ดินหลุดมือจะยิ่งลำบาก ยิ่งขึ้น เพราะครูที่ไปกู้ยืมเงินยืมมั่วยบมั่วๆ ว่า ยืมไม่มีเงินไปไต่ที่ดิน กทม. จึงรบที่จ: ไกล่เกลี่ยเพื่อหนทางการช่วยเหลือโดยร่วมมือ กับพระนักพัฒนา

กทม. ประสานงานกับผู้บังคับ บัญชาธาธาพื้นที่ และระธาธาธา รวมทั้ง สำนักงานใหญ่ที่เจ้าน้ำที่ขนาดธาธาธา นั้น สักที ผู้บังคับบัญชาเอาก็รีบไปธาธาธาธา รื้อธาธาธา แล้วสรุปว่า ชาวบ้านยอมรับว่าได้ ประโยชน์บ้างจากการไปกู้ยืม และมีบันทึกงานว่า ครูได้คืนเงินให้แล้ว

กทม. สอบธาธาธาผู้ธาธาธาได้ขอมูลไม่ธาธาธา จึงส่ง orton:อนุกธธธการฯ ไปลธาธาธาที่ธาธาธาธาธาธาธาธาธาธาธา

ยี่สิบไม่เคยคลาญ จ้ารเจริญผู้บ่ยัดบ่ญชามาบ่ร้อวรมกับชาวบ้าน
ผู้บ่ถือร้อรอนบ่ละจพระนักจ้ตมบนาบ่ละตารวลลอบวอิ้การบ่กัใจบ่ญชนา
จอรนบ่วลราชการล้วย โลยมีจ้อบ่นบ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่
บ่

ครูบ่ต่าละรายบ่ร้อกฮากลว่า จอเวลาก่อน บ่ละลอบบ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่บ่
บ่
บ่

บ่
บ่
บ่

(เต้าโครจากค้ำร้อรที่ ๕๒๕/๒๕๕๓)

อมต. ขุดลอกน้ำขังที่ชาวม้าน และเอาดินกองในสวนชาวม้าน

แม่สายอยู่กับลูกสาว
เป็นครูในจังหวัดกระบี่
มีที่ดิน สปก.๕-๐๑ ทำกินอยู่
แปลร่นนี้ อยู่มาวันหนึ่ง
องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
มีโครงการขุดลอกลำน้ำ
ใกล้ที่ของเธอ ชาวบ้านรวมทั้ง
แม่สายก็ดีใจ

แต่ปรากฏว่า การขุดลอกน้ำขังที่เธอขุดบางส่วน แม่สาย
เอาดินที่ขุดมากองที่สวนแม่สาย ทำให้พืชผลเสียหายไปบางส่วน
และที่ดินตรงนั้นทำกินไม่ได้ ในการเจรจาเสียหายแบบชาวบ้าน
ๆ เธอขอเงินก็ไม่ได้เงินมาสองพันบาท จนเธอก็บ่นปากว่าจะเอาดิน
ออกไปและปรับสภาพพื้นที่ให้เรียบร้อย ผ่านไปๆ ไร่อรเรียนจังหวัดและ
สปก. เธอก็ไม่ดีขึ้นหน้าสักที

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

วันนั้น กลม.
ไปดูพื้นที่ที่ทะเลมีการ
ประชุมร่วมกับผู้ว่า
ราชการจังหวัดในปัญหา
ความขัดแย้งที่ดิน
รื้อร่ากับชุมชน ทะเล
ลวนป่ากับชุมชน ทะเล
ซึ้งปกติก็ไปประชุม

ร่วมกับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ เช่นนี้อยู่เสมอ คุยได้
ทราบข่าว จักรวรรพ์กับ กลม.

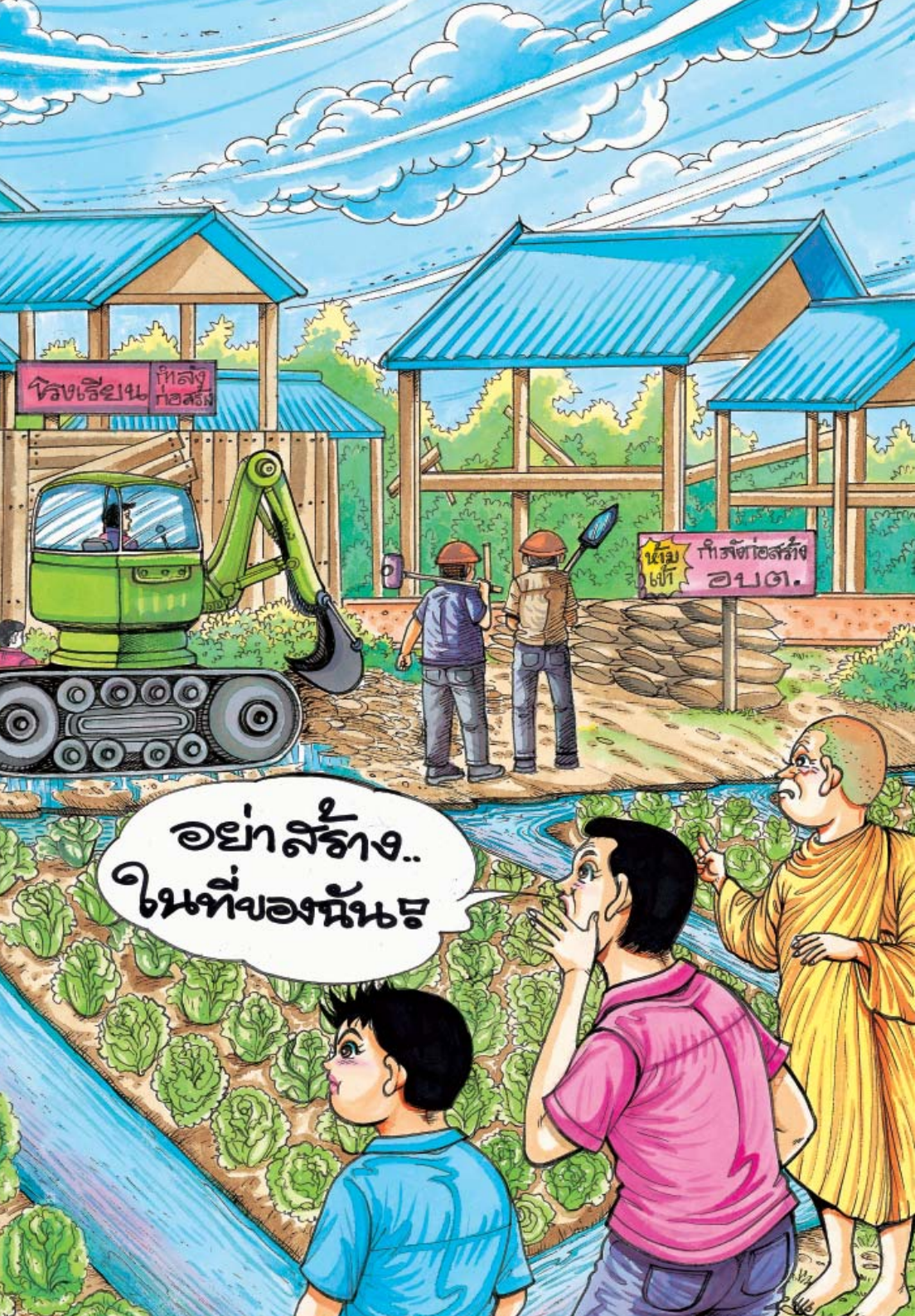
พอไปดูพื้นที่แล้ว กลม. จัดการประชุมที่จังหวัดทะเลฯ๗ใน
หน่วยงานของรัฐจังหวัดจัดการใกล้เคียง เพราะโดยทั่วไป ถ้ากลไก
ของรัฐโดยปกติทำงานแก้ไขปัญหาก็ได้ กลม. ก็เอาดีดกลไกเหล่านั้น
แต่อย่างนั้นฐานการจัดการในเวที
การใกล้เคียงเป็นไปอย่างเหมาะสม
และบนฐานมิติสิทธิมนุษยชน
ระหว่งการนี้ โดยมีความที่
ความยุติธรรมเป็นผู้ดำเนินการ

ไม่ใช่การใกล้เคียงเพื่อ
เรื่องมันจบไป แบบขอมๆ กันไป
เอา: แต่ชาวบ้านหรือคนตัวเล็กๆ
เสียเปรียบต่อการนี้ที่มีอำนาจ
มากกว่าทุกที่ ...

หรือง่าย ๆ เรื่องไม่ซับซ้อน แต่ที่ใช้เวลามากพอสมควร
ในที่สุด ก็ยอมรับจนถอนออกไป และปรับปรุงสภาพที่เสียหาย

อย่าสร้าง..
ในที่ของฉันนะ

มอกแล้ว

ทำไมใช้ที่สาธารณะก็ไม่ซื้อ

ใครจะจ่ายค่าสิ่งของ ๑ ล้านบาท?

ครอบครัวของน้อยอยู่จรัลนิวส์อำนวยการทำกินในที่อื่นกร้ากร้า
ว่าเปล้าแบบคนอื่นสำนวนมาก จนได้เอาพ่อฮอนเออในที่อื่นเปลวนี้
ประมาณ ๑๐ กว่าไร่ แต่ไม่เคยมีเอกสารสิทธิ์

วันหนึ่งการอำเภอ และผู้ใหญ่บ้านพาเจ้าหน้าที่อื่นมารื้อวัด
ที่สาธารณะเพื่อออกหนังสือสำคัญสำเนาที่นลว (นส.ล.) ชาวบ้านก็
มาชี้แจงขอทานเตรียมร้อย พ่อน้อยก็ไปดูด้วยแต่ไม่มีปัญหาอะไร เพราะ
ที่ฮอนเอออยู่นอกนส.ล.

ผ่านมาอีกหลายปี การสภาตำบลมีมติให้สร้างโรงเรียนมัธยม
ขอตำบลในที่อื่น นส.ล. เปลวนี้ ซึ่งไม่น่ามีปัญหาอะไร ทุกคน
สนับสนุนรวมทั้งครอบครัวของน้อย แต่พอถึงเวลามาสร้างจริง

เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนชีวฮาย

กลับมาสร้างในที่ดินครอบครัวพอหน่อย พอหน่อยกับลูกชาย
ซื่อโง่เป็นชนุ่มแล้วเป็นก้าลัวนล็กในการคัดค้าน แต่ร้อรเรียนเท่าไร
ก็ไม่มีใครฟัง ทุกกระด็บตำรี่ยันย่นว่่าที่ดิินฯอรพ่อน้อยอยู่ในที่
นลล.

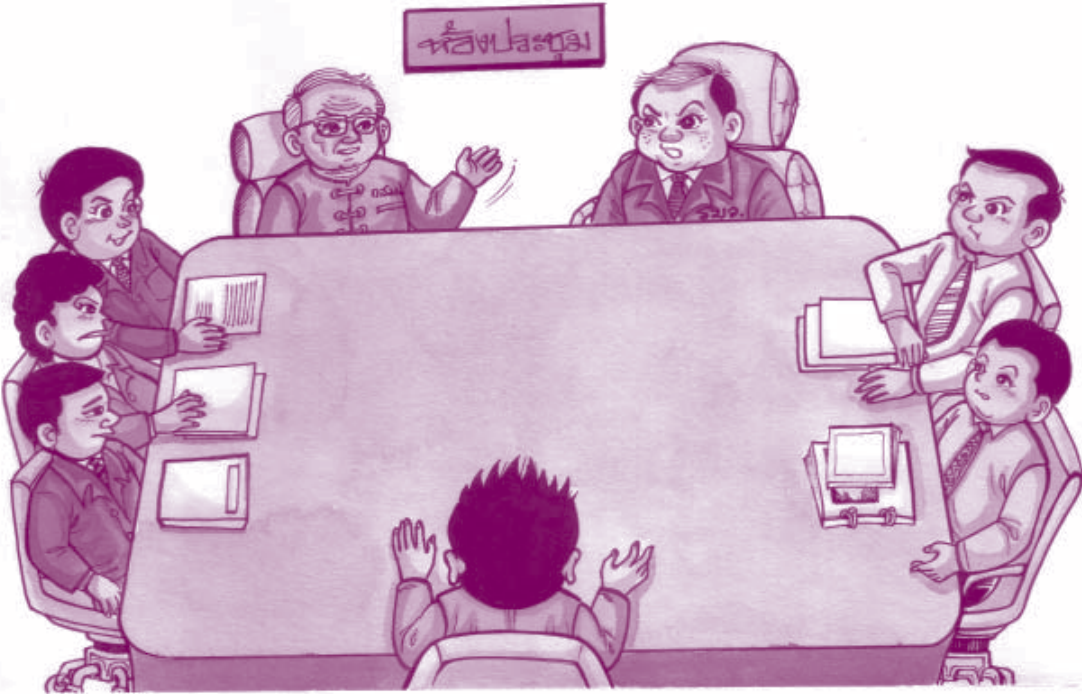
อีกสอวปี่ออมา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนจากสภาอำบลนใหม่เป็น
ออร์ดการบริษารส่วนอำบล (อบต.) ก็มิมติลละโดรกรการหรือม
รพระมาณนให้สร้างที่ทำการ อบต. ในที่ดิินพ่อน้อยส่วนที่เนลลืออ้า
พ่อน้อยลลละดรอบดรวด์ัดค้านอ้า ร้อรเรียนอ้า ก็ไม่เป็นผลเช่นกัน
ทุกฝ่ายยั่นย่นว่่าเป็นที่ส่าชารณ: จนเนลลือที่อยู่นิดเดียว ทำกิน
ก็ไม่ได้ลลละไม่สามารถเข้าไประทำไถ่ด้วย

ลูกชายพ่อน้อยได้รบคึกคคะน้าจากพระน้ากพ้อมนารूपนนี้
ที่ดอขช่วยเนลลือชวบ้าน ให้นมาร้อรเรียนที่ กสม.

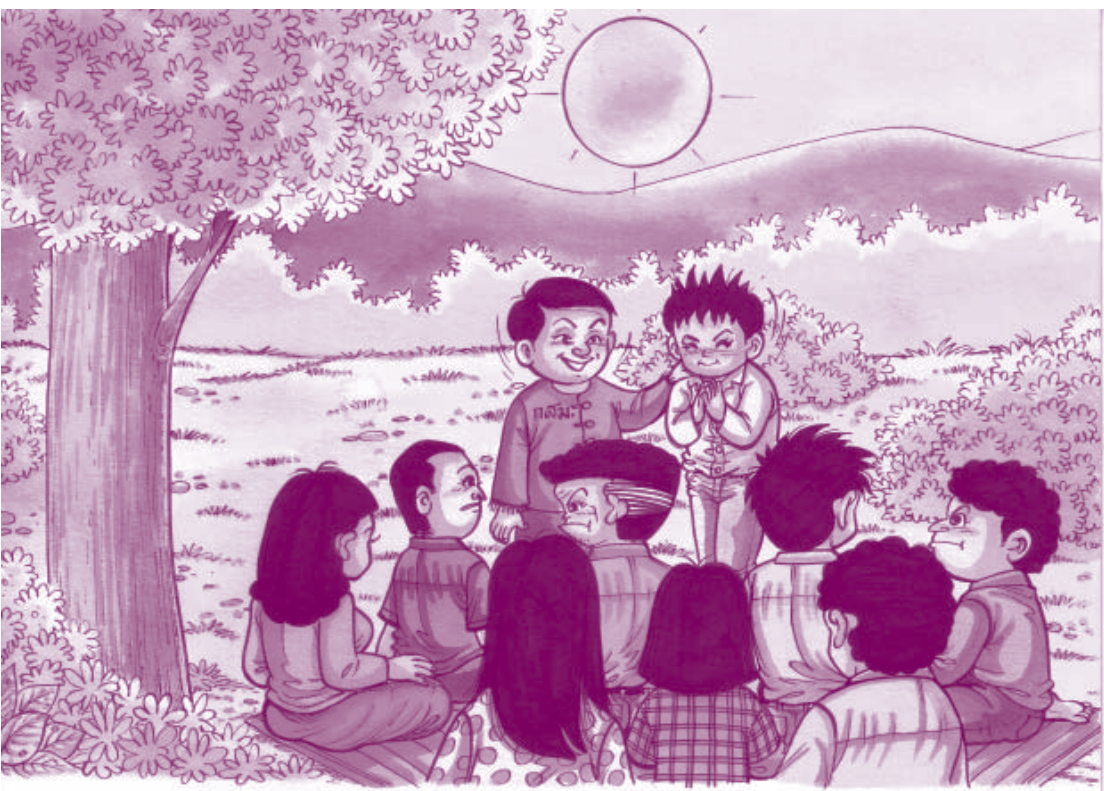

เมื่อ "ฉันทน์" ถูกไล่ออกจากบริษัท การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนอวัยวะ

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนอวัยวะ

ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตรวจ ในที่สูงสุด
คำนวณค่าเสียหาย ว่าประมาณ ๑ ล้านบาทเศษ จึงนำรายงาน
ต่อกระทรวงและกระทรวงสาธารณสุข แต่ทำไมบอกว่าใครจะเป็นคนจ่าย

กสม. จึงไปพบรัฐมนตรีกระทรวง มหาดไทย เพื่อทำความเข้าใจว่า
ถ้าไม่ผลักภาระให้ชาวบ้านที่เสียหายถ้ารอไปอีกเนิ่นนาน
โดยกระทรวงต้องพิจารณาจ่ายก่อน หรือเสนอคณะรัฐมนตรี
ไม่ใช่ไปตั้งกรรมการสอบสวนตัวคนผิดเพื่อเรียกค่าเสียหายให้ไต่ก่อน

ขณะนี้ค่อนข้างย่ำไม่ได้เงิน แต่รัฐมนตรีและปลัดกระทรวง
มหาดไทยทราบเรื่องดีแล้ว จึงอยู่กับการสั่งการขอรัฐมนตรี และ
คณะรัฐมนตรี...

กรณีนี้ ประกอบกับเรื่องร้องเรียนหลาย ๆ เรื่อง ที่รัฐจะต่อ
ชดเชยค่าเสียหายให้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กก็อาจร้าย บ้านลี้ลับ ฯลฯ
ทำให้ กสม. จัดสัมมนา ธรรมดา และเสนอนโยบายจนทำให้เขียน
ในรัฐธรรมนูญ

ให้รัฐบาลจัดตั้งกองทุนชดเชยความเสียหายทางแพ่ง อันเกิดจาก
ความบกพร่องผิดพลาดของเจ้าหน้าที่รัฐ หน่วยงานรัฐ โดยไม่
ผลักภาระให้ชาวบ้านไปฟ้องศาล

(ได้ทำโครงการรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๒๖/๒๕๕๘)

อยู่ก่อนนั่งมาตั้ง ได้อึดร้อนมาก ร้องทุกข์แล้วมีแต่ตักเตือน หรือโทษมันหนักได้จ้ะ?

นายสมชัยมีบ้านอยู่ริมถนนในกรุงเก่า
รอบบ้านสวนเขียวดี เขาก็ออกไปนิตเถียว วันดี
ดีนดีก็เกิดน้ำจืดรสขมสีน้ำตาลในมือของจุน
ตำรประเทส มาสร้างอยู่ติดข้างรั้วบ้านเลย
ดูน่าจะไปน้ำสะอาด ที่ดินราคาดีขึ้น

แต่ปรากฏว่า เสียวรตวิธของจันวัน
จนลึก ๆ ลุงของจันและพี่ของจันมาบอก
อยู่ชั้นสอง (น้ำมีแค่สองชั้น) ทั้งสองคน
เสียวรต อยู่นละสอง ทำเอาจันไม่มีความสุข
จนแม้เวลาอน นานๆ ด้รียร์มีรานลัรลรด
คนทำงานที่ลานกลางแจ้วเข้าไปอีก...

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

พอไปสมัคร กทม. ทำได้
แต่เดี๋ยวนั้นแหละปรับเงินเดือน
เพราะกฎหมายจำกัด
และข้าราชการจ่ายอัตราว่า
ต่ำกว่าคนอื่นก็ทน
ได้เรื่อย ๆ ที่ทำงาน
ระเบียบข้ามอัตรา
และขาดการขยายใน
บริเวณพื้นที่กลาง
ชุมชน

จะร้องนําก็ไม่ได้
จะย้ายบ้านนี่? ก็ไม่ใช่
เรื่องง่าย

กทม. เชิญผู้แทนข้าราชการ และ
กทม. มาปรึกษา ร่วมกับผู้เดือดร้อน ซึ่งดูเหมือนมีเพียงรายละเอียด
แต่ต่อสู้คดีการปรับกับชั้นสองของข้าราชการได้ แต่ทำจริงมีอีกหลายราย
ที่เดือดร้อนไร้ค่าเลย แต่คงพยายามทำใจอดทนอยู่

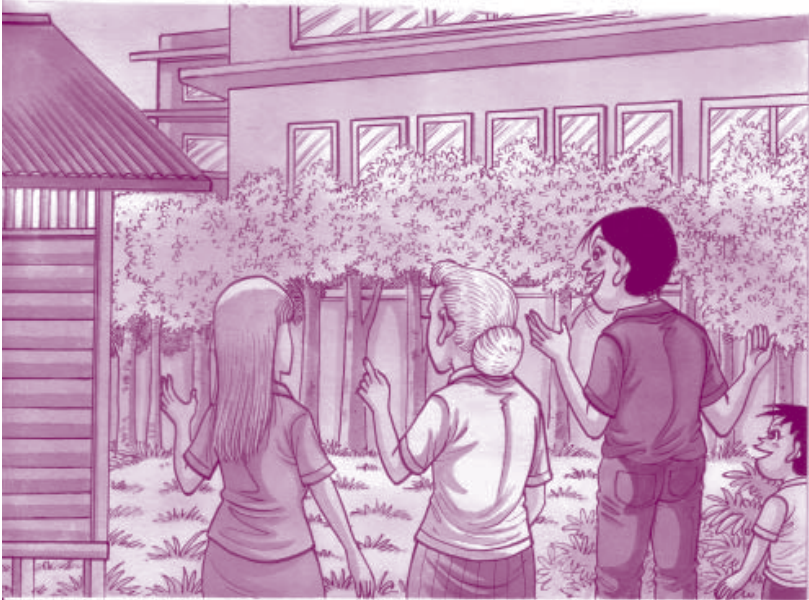
คุยกันอยู่สองรอบ สุดท้ายทำบันทึกข้อตกลงร่วมกัน
ทุกฝ่าย โน้ตแก้ไขในกำหนดเวลาที่ชัดเจน โดยมี กทม. และ กทม.
เป็นพยาน

❁ ยกเลิกการนำธไปสำรวจหรือเก็บขยะชั้นสอง เพราะเสีย
จะลำบาก

❁ ยกเลิกการจัดการในลานกลางแล้วตอนกลางคืน

❁ เร่งปลูกต้นไม้โตเร็วในรั้วที่สุกเสียก็เพราะรั้วติดกับบ้าน
ผู้เดือดร้อน เพื่อลดจากบนเสีย และฝุ่นละออง

ผู้รื้อรำกัใจ และพอใจแผนวการแก้ไ้แต่่าที่พออทำไ้ฉัน

กสม. เตือนว่า ตัอรไม่เปลี่ยวข้อตการ เพราะถ้าไม่ปฏิบั้ติตทม บันกัการไ้กล่เกลี่ยตการนี้ กสม. จะตรวลข้อตอไป และนัาร รัปปากว่าจะนำกรณั้เช่นนี้ไปรัปปรุการออกแบบนัารสากาอื่น ๆ ด้วย โดยแผนวการจะก่อสร้การนัารสากาใหม่ ๆ ตัอรดีันรัรบ้านเรื้อน ตัอกันใ้หมาก

(เด้าโดรวจการยารานผลการตรวลข้อตการละเมิดสิทธั้มนุขยชนที่ ๑๖๘/๒๕๕๘)

มานอยู่ก่อนโรงงานตั้ง ต้องเข้าโรงงานทำสี ผิดกฎหมายผังเมือง

เรื่องทำนองนี้มีมาก ถ้าผู้เริ่มโรงงานเราไม่เร่งกำหนดพื้นที่
อยู่อาศัยให้ชัดเจน

ถ้าปล่อยให้ขาดรณานัดใหญ่ หรือโรรวรานนี้หรือทวที่เรียกกัน
มาแทรกอยู่กลางชุมชนบ่อยๆ

ก็จะเกิดความขัดแย้งในชุมชนสภาพชีวิตชาวผู้คน โดยเฉพาะ
เด็กเล็กและผู้เฒ่าที่อยู่บ้านทุกวัน

คนทำงานยังต้องจุกจิกงานเฉพาะเวลานอน หรือวันหยุด
เท่านั้น

กรณีนี้ซับซ้อนขึ้น ลอตาหลายถูกกล่าวหาว่ามากเรื่อง
อยากได้เงิน

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

เรื่องนิดๆน้อยๆ ก็ต้องอดทนกันบ้าง และเทศบาลก็ยื่นยื่น
แล้ว โรงงานทำสิ่งของอนุญาตจากตำรวจมาขออนุญาต ย้าย... จะทำ
อย่างไรกันดี?

กสม. ก็พยายามรับฟังทุกฝ่าย รวมทั้งเทศบาล และหน่วยงาน
ราชการที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้มีความเป็นธรรมทั้งธุรกิจที่ลงทุนไปแล้ว และความ
เดือดร้อนของราษฎร

ซึ่งข้อกล่าวหาเรื่องคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมนี้เป็นเรื่อง
ที่ถกเถียงกันมาตลอด

โรงงานและหน่วยงานราชการมักอ้างการวัดค่าตัวเลขต่างๆ
ที่ฟังแล้วดูน่าเชื่อถือ มาอ้างว่าไม่เกินค่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

การวิชาการและระเบียบกฎหมาย
ส่วนชาวบ้านก็อ้างชีวิตจริง
ที่ประสบอยู่ และมักจะบอกว่า
ก็ลงมาอยู่นานๆ ทั้งวันทั้งคืน
ดูบ้างสิแล้วจะรู้สึก

มีการประชุมหาการออก
เพื่อเยียวยาแก้ไข ...โรงงานทำสิ่ง
ใครก็รู้ว่ามีความอันตราย
กลิ่น และความไม่เหมาะสม
ที่จะมาตั้งในชุมชน คนอื่นๆ

ก็ไม่อยากเอาเรื่อง แต่สำหรับราษฎรบ้านอยู่ใกล้ที่สุจริตไม่ยอมอดทน
ยอมอย่างเดียวนั้นย้ายออก...

เมื่อใกล้เกลี้ยไม่ดากกัน เช่นนั้นว่า กสม. ก็ตรวจสอบ
ต่อไป

ถูกสังเวยกัน แต่เจ้าของมันจัดสรรกันมาให้

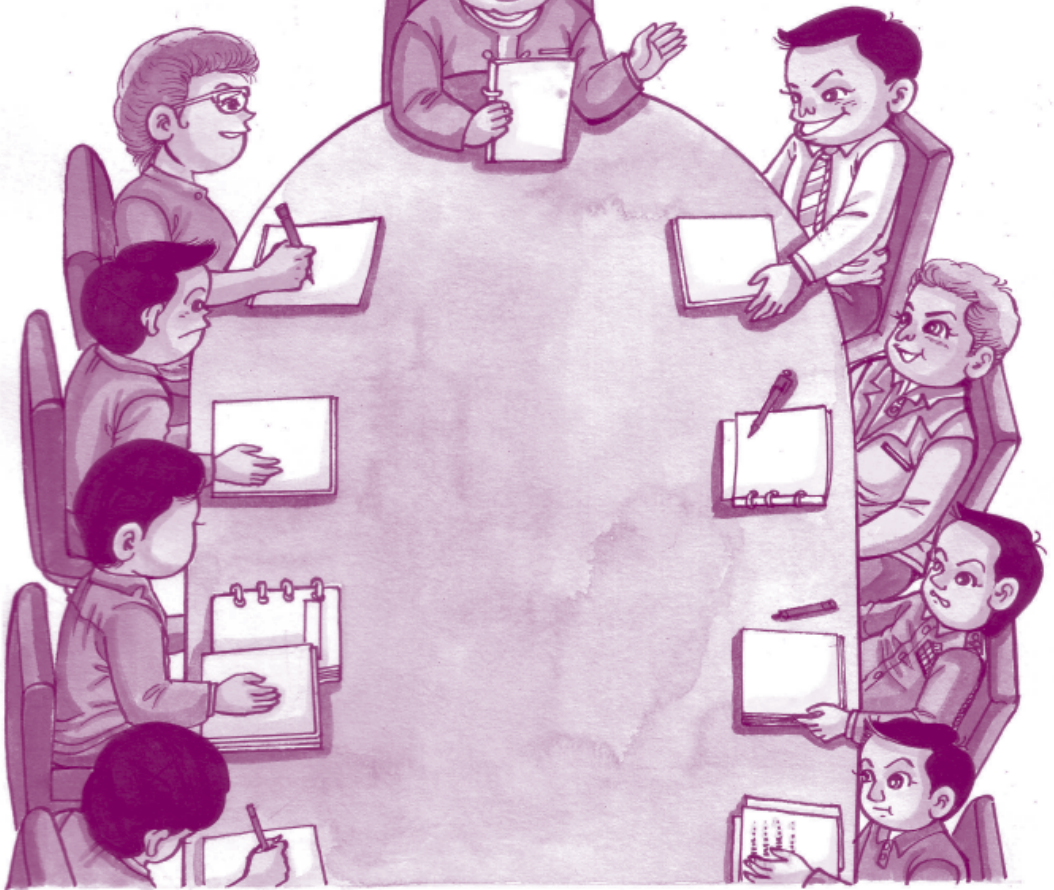
มีเรื่อร์รี่เรียนว่าถูกละเมิด
เนมือณกรณี่ร้ตนา เมื่อสาม
ดรอปดรวมร้อร์รี่เรียนว่า กทม.
ล้ร้อบ้าน๒ละอาคารโรรธ ัจอหน้า
ปลุกโนที่ต้อรเว้นว่าารตามกฐนมาย
ควบคุมอาคาร ำร้ที่ซ้อที่อินมาปลุกบ้าน
๒ละโรรธจากนหมู่บ้านจัดสรร

กสม.ไปดูพื้นที่ล้ร้ ร้ยกทุกฝ่าย
มาปร้กษาหรือเพื่อณาการออก
รวมำร้ กทม. ๒ละเจ้าคนน้กรานที่อิน
ปรากฐว่า นหมู่บ้านน้เก่า๒่มาก
จัดสรรที่อินขายต้อ๒ล่าล้มี๒ร้กๆ

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนอวัยวะ

ก่อนกฎหมายบังคับ และไม่ใช่ความบกพร่องจากเจ้าหน้าที่
ของรัฐ

ผู้เดือดร้อนในฐานะผู้บริโภคที่น่าเน้นใจมาจากเช่นกัน เพราะ
ซื้อมาและปลุกบ้านอาคารต่างๆ ด้วยความสุจริต แต่วันที่มารื้อเรือน
กลม. ปรากฏว่าไปไฟอาคารปกครอแล้ว และอาคารปกครอชั้นต้น
ไม่รับพิจารณา กำลังอยู่ในชั้นศาลปกครอต่อสู้คดี ซึ่งโดยกฎหมายแล้ว
เมื่อเป็นประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่ศาลใดๆ พิจารณา กลม. จะไม่
ตรวจลดย

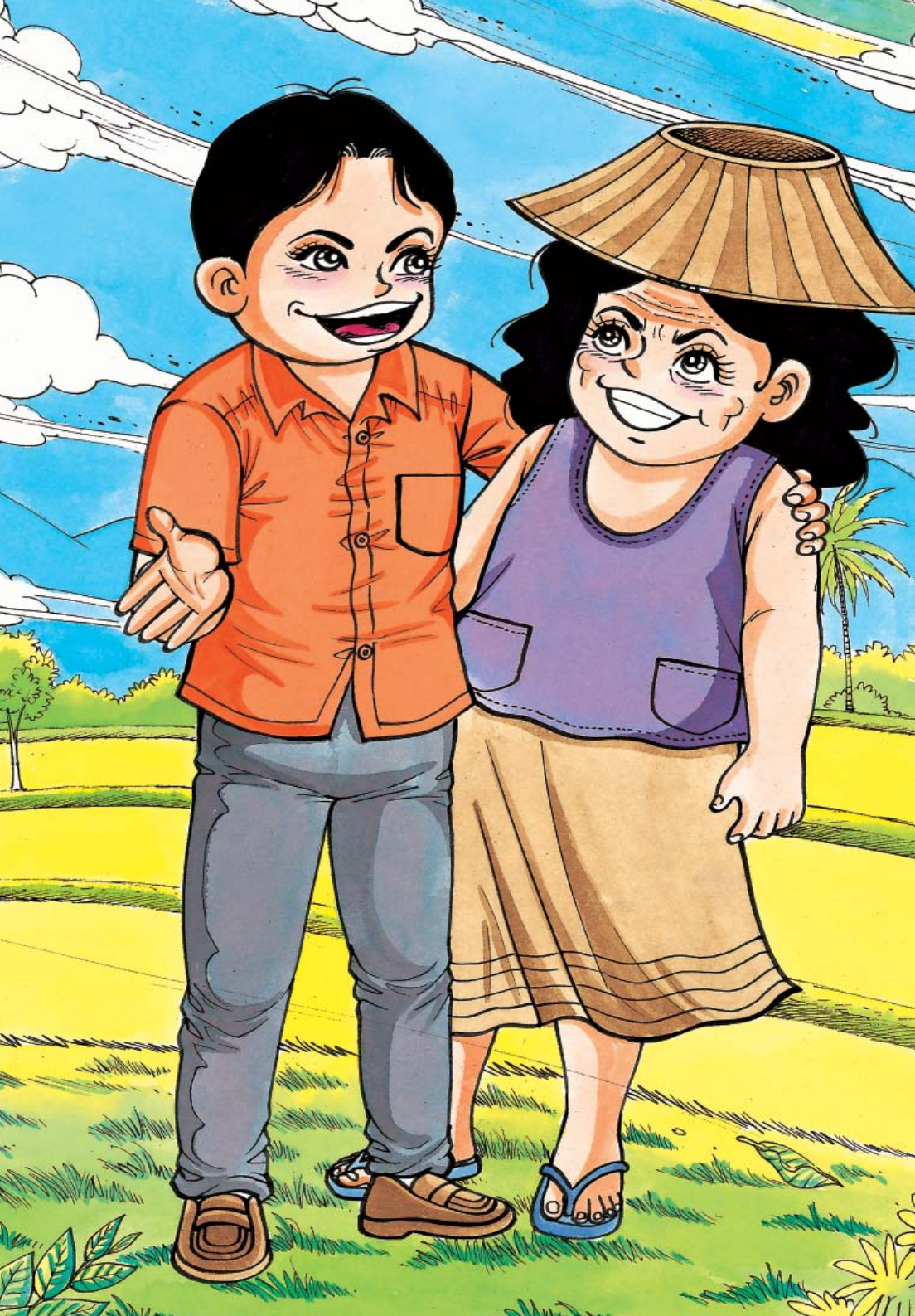
อย่างไรก็ตามระหว่างการรักษาหรือ พบว่า เจ้าหน้าที่หมู่บ้าน
จัดสรรที่มีน้ำใจ และยอมรับว่า มีส่วนบกพร่องเช่นกัน กลม. จึงทำ
บันทึกข้อตกลงร่วมกันเบื้องต้นระหว่างทั้งสองฝ่ายว่า แม้ศาล
ปกครอต่อสู้คดีจะไม่รับพิจารณา แต่จะพิจารณาขอให้ให้ผู้เดือดร้อน
ทั้งสามรายและพร้อมจะกลับมาเจรจากันอีกครั้งหนึ่งแล้วมีคำ
วินิจฉัยศาลปกครอต่อสู้คดี

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนฉันทาย

ตาบแล้วถูกแม่ขูดเงินประกัน ตั้งพี่เอง ชกส. ใช้คน:

จินดาทำงานที่โรราราน ในจังหวัด
ไกลๆ กรูรเทาๆ แม่เป็นชาวสวน
เลี้ยงชีวิตจากการปล่อย จินดาจึงไปติดต่อ
ฯอร์บเงินประกันชีวิต ที่แม่บอกว่าทำไว้
ที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร (ชกส.) แม่ ชกส. บอกว่า
แม่ไม่ได้ทำกับ ชกส. แม่ทำกับบริษัท
ประกันเอกชน ที่ ชกส. จึงให้มาบริการ
ลูกค้าที่ ชกส.

บริษัทประกันเอกชนปฏิเสธ
การจ่ายเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แม่จึงว่า
แม่ฯอร์จินดาปล่อยเป็นโรคนั้นมาก่อน

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทิดชนธวัชชาย

๒๘

ทำประกัน เป็นการปกปิดข้อมูล ซึ่งตามกฎหมายสามารถขอกล่าว
ลัญญาได้

จินดาไม่รู้จะทำอย่างไร ไปปรึกษาสมาคมคุ้มครองผู้บริโภค
ซึ่งเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนเล็กๆ ในจังหวัด แต่มีน้ำใจเป็นธุระเลม
ลมาดมๆ จนมาร้องเรียนที่ กรม.

กรม. เรียกว่าทุกฝ่ายมาชี้แจงข้อเท็จจริง พบว่า ชกส. มีนโยบาย
ให้บริษัทประกันเอกชนหลายแห่งมาเปิดทำธุรกิจกับลูกค้า ชกส.
โดยใช้สถานที่ของ ชกส. และเจ้าหน้าที่ของ ชกส. เป็นผู้กรอกแบบ
ฟอร์มต่างๆ ให้ด้วย และได้รับส่วนแบ่งตอบแทนจากรายได้
ส่วนบริษัทประกันอ้างว่า ไปตรวจผลสอบที่สถานีอนามัยใกล้บ้าน
พบว่า ไม่มีจินดาเลยไปหาหมอที่สถานีอนามัย ซึ่งไต่ถามมาห
ลในบันทึกว่ามีอาการอย่างไร

ครั้งแรก ชกส. ปฏิเสธว่าไม่มีส่วนรับผิดชอบด้วย แต่ ชกส.
เห็นว่า ชกส. ต้องมีส่วนรับผิดชอบ เพราะการให้สถานที่ ใน
ชกส. การประชาสัมพันธ์และช่วยเหลือตามในการกรอกแบบฟอร์มทำ
ประกันโดยเจ้าหน้าที่ ชกส. เป็นการทำให้เกษตรกรที่เป็นลูกค้า
จำนวนมากและไม่ค่อยรู้หนังสือด้วย เข้าใจว่า ตามมาทำประกันชีวิต
กับ ชกส. ซึ่งมีชื่อเสียงที่ดีเป็นที่ไว้วางใจของเกษตรกร

ถ้ารู้จะทำกับบริษัทประกันเอกชนซึ่งไม่รู้รัก ไม่เคยได้ยินชื่อด้วย
ก็อาจจะไม่ทำประกัน

ส่วนการอ้างว่า ไม่มีจินดาปกปิดข้อมูลการเจ็บป่วยนั้น เมื่อ
จากบันทึกของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย เชื่อได้ว่า ไม่มีจินดา
ไม่ได้เข้าใจและอ่านไม่รู้เรื่องว่า ตามมาเป็นอะไร เพราะเข็ยรหฮฮฮ

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทิดชนธัชทาย

เมื่อ “ฉัน” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิณฉันทาย

ยามากิน จักรมีใช้เจตนาปกปิดข้อเท็จจริง และช่วยเวลานั้นก็ยาวแฉ่งแฉ่ง
ไม่มีอาการใดๆ

ในที่สุด ชกล. ประสานงานบริษัทประกัน จ่ายเงินชดเชยการ
เลี้ยงชีพ แต่จ่ายแค่เพียง ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงนำข้อเท็จจริงมา
นลาญตำรวจแล้ว จึงตัดสินใจรับเงินและหยุดอาชีพ

กสม. จึงทำรายการขบวนการตรวจสอบ และจะมีข้อเสนอแนะเชิง
นโยบายต่อ ชกล. เกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้มีให้เกิดเหตุดีขึ้นต่อไป

(ได้โปรดจากรายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ ๑๓/๒๕๕๙)

โธ่ๆ

ตาชั่งจากการทำงาน

เมื่อตมงานต้องฟ้องรัฐ (กองทุนเงินทดแทน)

นายมีร์ร่าร่างกายอูบปกติ ทำงานในโรงงานผลิตแปปร์มานานานหลายปี ไม่เคยตรวจสุขภาพเพราะไม่มีเงิน นายจ้กร หรืออัฐก็ไม่มีระบบตรวจสุขภาพประจำปี ทั้งที่ตมงานเรียกร้องกันมานาน ผู้คนละลัมในโรงงานแปปร์มันก็มอเน้นกันอยู่ แปปร์ไม่รู้จักย้ายงานไปไหน ก็อ้อตมทำกันไป ดีดว่าอัยแปปร์อออยู่

กอททุนเงินทดแทนที่นายจ้กรจ่ายแปปร์เป็นนลักรประกันในการสูญเสียชีวิตหรืออวัลวะอันเนื่องจากการทำงาน อูเป็นนลักรการที่อ้อแปปร์มันดรอ แปปร์มีกอททุนประกันลักรดมออีก นายมีร์ก็รู้จักอู่นใจ ออย่าน้อยก็มึนลักรประกันให้กับดรอบดรออวบ

แปปร์อ้ออ้อดรอออยจ้อจ้อ ปรอกรอว่าไม่ร้อลเสียแล้ว...

นายมีร์ทำงานเหมือนทุกอวัน แปปร์วันนั้นอตมเน้นนลักรดรอจากรอแปปร์อัฐ ๒ เมอกรอว่า ก็เจ้บนิอคนอ้อย

เมื่อ "ฉัน" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเทคโนวิทย์ฮาย

เมื่อ "ฉันท" ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

เวลาผ่านไปมีคณะหนึ่งนำเงินมาบอกอรุณเร็นทอลแทน
ในกรณีเสียชีวิตเนื่องจากการทำาน ได้รับคำตอบว่า ไม่มีหลักฐาน
ว่าเสียชีวิตเนื่องจากการทำาน จึงจ่ายไม่ได้ มิละเยี่ยบ

...อรุณเร็นทอลแทนไม่มีกระบวนการสืบสาวเรื่องราว
เพื่อนานนการช่วยเหลือครอบครัวคนงานที่ตายไปอย่างยากจน
ละทุกจำารมาน

กสม. ก็หนักใจมากรอหนึ่ง เพราะถ้าศพพิสูจน์ไม่ได้
สุดท้าย กสม. เจริญผู้เชี่ยวชาญอาสาสมัครด้านนิติเวชมาช่วย
ขณะนี้ ท่านก็จิตใจเพราะไม่มีศพแล้ว ได้แต่ตำรับข้อสรุป
ในใจที่ว่า กระบวนการผ่าศพและลดความเจ็บในใบมรณบัตรไม่สมบูรณ์
และไม่ละเอียดเท่าที่ควร

กสม. นำข้อสรุปเกาหนึ่งรื้อกับผู้อำนวยการสถาบันนิติเวช
โรงพยาบาลตำรวจ ปรึกษานำเรื่องแนวทางการแก้ไขเยียวยากรณีนี้
ซึ่งท่านก็หนักใจมาก ยอมรับว่า ไม่รู้กฎหมายพอช่วยเรื่องนี้ว่าทำงาน
ในโรรรานแปปมานานมาก เมื่อมาโรงพยาบาลและเสียชีวิตอติ
จึงทำใจไม่ได้ว่าศพควรจรรายกายอย่างไรละเอียด และท่านขอ
ยอมรับด้วยผู้แทนจาก กสม. ก็ไปเป็นพยานในศาลในครอบครัว
ผู้เสียชีวิตด้วย

กสม. มีบันทึกข้อกล่าวร่วมกับสภาทนายความ ซึ่งช่วยจัด
ทนายต่อสู้คดีให้เรื่องยืดเยื้ออยู่หลายปี สุดท้ายศาลตัดสิน
ในกองทุนเงินทดแทนจ่ายให้ทั้งหมด ๕๐๐,๐๐๐ กว่าบาท โดยจ่าย
เป็นรายเดือนสามระเบียบ

เรื่องน่าเศร้าที่ไม่ควรเกิดขึ้นคือ กองทุนเงินทดแทน
ยังขาดความทุกข์จนครอบครัวคนงานที่เสียชีวิตด้วยการ
อุทธรณ์ ทำในครอบครัวคนงานซึ่งบ้านอยู่ตำบลงิ้ววัดด้วยลำบาก
ยากแค้นยิ่งขึ้น

ในที่สุด ครอบครัวคนงานชนะคดี...

เมื่อ “ฉันท” ถูกละเมิดสิทธิ การต่อสู้เพื่อสิทธิจากเกิดจนชั่วอายุ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑. ศาสตราจารย์เสน่ห์	จามริก	ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัส	ดิษฐาอภิชัย *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. คุณหญิงจันทนี	สันตะบุตร *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นางสาวนัยนา	สุภาพิ่ง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายประดิษฐ์	เจริญไทยทวี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๖. นายवलันต์	พานิช *	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๗. นายสุทิน	นพเกตุ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๘. นางสุนี	ไชยรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๙. นายสุรสิทธิ์	โกศลนาวิน	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๑๐. คุณหญิงอัมพร	มีศุข	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๑๑. นางสาวอาภร	วงษ์ลั้งษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางอรินณพงศ์	สุตรสุนันท์	เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายประนอญ	สุวรรณภักดี	รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายวรวิทย์	วีรวิทย์	รองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัส ดิษฐาอภิชัย พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

* คุณหญิงจันทนี สันตะบุตร พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

* นายवलันต์ พานิช พ้นจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๐

คำอธิบายความหมายของเครื่องหมาย

รูปทรงดอกบัว

คือ ความมีคุณธรรม ความเอื้ออาทรระหว่างเพื่อนมนุษย์ อันเป็นจริยวัตรอันดีงามของคนไทย

รูปคนล้อมเป็นวงกลม

คือ การสร้างพลังความร่วมมือกับทุกภาคส่วนสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชน ให้เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศ

รูปมือ

คือ การร่วมมือกับทุกภาคส่วนของสังคม ทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ ในการโอบอุ้มคุ้มครองศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ ด้วยหลักแห่งความเสมอภาคและภราดรภาพ

สีน้ำเงิน

คือ สีของความเชื่อมั่นของประชาชน และทุกภาคส่วนของสังคม
คือ ความมุ่งมั่น อดทนในการทำงานเพื่อประชาชน
คือ ความสามัคคี และการประสานพลังอย่างหนักแน่น จากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย

คู่มือแม่ฮ่องสอนวิถีชีวิต

เล่าโดย คุณ โสภร

คณะกรรมการศึกษาวิจัยและอนุรักษ์มรดกชาติ (กสผ.)